

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства фінансів України

_____ 2023 року № _____

Порядок
застосування Загального стандарту звітності та належної перевірки
інформації про фінансові рахунки (Common Standard on Reporting and Due
Diligence for Financial Account Information)

I. Загальні положення

1. Цей Порядок розроблено для виконання вимог Податкового кодексу України (далі – Кодекс) та Багатосторонньої угоди компетентних органів про автоматичний обмін інформацією про фінансові рахунки (Multilateral Competent Authority Agreement on Automatic Exchange of Financial Account Information (MCAA CRS) (далі – Багатостороння угода CRS) та з метою впровадження Загального стандарту звітності та належної перевірки інформації про фінансові рахунки (Common Standard on Reporting and Due Diligence for Financial Account Information (CRS), схваленого Радою Організації економічного співробітництва та розвитку 15 липня 2014 року (зі змінами та доповненнями) (далі – Загальний стандарт звітності CRS).

2. Норми цього Порядку застосовуються та тлумачаться відповідно до Загального стандарту звітності CRS, що включає коментар до нього (зі змінами та доповненнями), який підлягає оприлюдненню на офіційному вебпорталі Державної податкової служби України англійською мовою з його перекладом державною мовою. У разі невідповідності тексту перекладу тексту коментаря до Загального стандарту звітності CRS для врегулювання розбіжностей застосовується текст коментаря англійською мовою.

II. Визначення та тлумачення термінів

1. У цьому Порядку терміни розділу VIII Загального стандарту звітності CRS застосовуються у такому значенні:

1.1. Підзвітна Фінансова Установа

1.1.1. Термін «Підзвітна Фінансова Установа» означає будь-яку Фінансову Установу України, яка не є Непідзвітною Фінансовою Установою.

Термін «Фінансова Установа України» означає:

будь-яку Фінансову Установу, яка є резидентом України, крім будь-якого відокремленого підрозділу (філії або представництва) цієї Фінансової Установи, розташованого за межами України; а також

будь-який розташований в Україні відокремлений підрозділ (філію або представництво) Фінансової Установи, яка не є резидентом України.

1.1.2. Термін «Фінансова Установа Юрисдикції-Учасниці» означає:

будь-яку Фінансову Установу, яка є резидентом Юрисдикції-Учасниці, крім будь-якого відокремленого підрозділу (філії або представництва) цієї Фінансової Установи, розташованого за межами Юрисдикції-Учасниці; а також

будь-який розташований в Юрисдикції-Учасниці відокремлений підрозділ (філію або представництво) Фінансової Установи, яка не є резидентом Юрисдикції-Учасниці.

1.1.3. Термін «Фінансова Установа» означає Кастодіальну Установу, Депозитарну Установу, Інвестиційну Компанію або Визначену Страхову Компанію.

1.1.4. Термін «Кастодіальна Установа» означає будь-яку Організацію, яка здійснює зберігання (утримання) Фінансових Активів на користь інших в якості суттєвої частки своєї господарської діяльності. Організація здійснює зберігання (утримання) Фінансових Активів на користь інших в якості суттєвої частки своєї господарської діяльності, якщо валовий дохід Організації, що відноситься до зберігання (утримання) Фінансових Активів та пов'язаних з цим фінансових послуг, дорівнює або перевищує 20 % валового доходу Організації протягом коротшого з таких періодів: (1) період у три роки, що завершується 31 грудня (або в останній день звітного періоду для складання фінансової звітності, якщо він відмінний від календарного року), що передує року, в якому проводиться визначення; або (2) період, протягом якого така Організація існує.

1.1.5. Термін «Депозитарна Установа» означає будь-яку Організацію, яка приймає депозити в ході звичайної банківської або подібної діяльності.

1.1.6. Термін «Інвестиційна Компанія» означає будь-яку Організацію:

1.1.6.1. яка в ході власної господарської діяльності переважно здійснює один або декілька із зазначених нижче видів діяльності або операцій на користь чи від імені замовника:

1) торгівля інструментами грошового ринку (чеками, векселями, депозитними сертифікатами, деривативами тощо); іноземною валютою; інструментами, базовим показником яких є курс обміну, відсоткова ставка та індекси; обіговими цінними паперами; або товарними ф'ючерсами;

2) управління індивідуальним та колективним портфелем цінних паперів; або

3) інвестування, адміністрування чи управління Фінансовими Активами або грошовими коштами в інший спосіб від імені інших осіб; або

1.1.6.2. валовий дохід якої переважно відноситься до інвестування, реінвестування у Фінансові Активи або торгівлі Фінансовими Активами, якщо Організація перебуває під управлінням іншої Організації, яка є Депозитарною

Установою, Кастодіальною Установою, Визначеною Страховою Компанією або Інвестиційною Компанією, визначеною у підпункті 1.1.6.1 цього розділу.

Організація вважається такою, що перебуває «під управлінням» іншої Організації, якщо ця інша Організація прямо або опосередковано через іншого постачальника послуг здійснює управління щодо будь-якого виду діяльності або операцій, визначених у підпункті 1.1.6.1 цього розділу, від імені Організації, якою управляють. Проте Організація не вважається такою, що управляє іншою Організацією, якщо перша Організація не має свободи розсуду під час прийняття рішень щодо управління активами цієї іншої Організації (повністю або частково). Якщо Організація перебуває під управлінням кількох осіб з різними правовими статусами (Фінансова Установа, Нефінансова Організація або фізична особа), для цілей цього Порядку Організація вважається такою, що «перебуває під управлінням Організації, яка є Депозитарною Установою, Кастодіальною Установою, Визначеною Страховою Компанією або Інвестиційною Компанією, визначеною у підпункті 1.1.6.1 цього розділу», якщо хоча б одна з осіб, що здійснює управління, є Фінансовою Установою.

Організація вважається такою, що здійснює один або декілька видів діяльності або операцій, визначених у підпункті 1.1.6.1 цього розділу, як переважну господарську діяльність, або валовий дохід Організації вважається таким, що відноситься переважно до інвестування, реінвестування або торгівлі Фінансовими Активами для цілей підпункту 1.1.6.2 цього розділу, якщо валовий дохід Організації, що відноситься до відповідної діяльності, дорівнює або перевищує 50 % валового доходу Організації протягом коротшого з таких періодів: (1) період у три роки, що завершується 31 грудня, що передує року, в якому проводиться визначення; або (2) період, протягом якого така Організація існує. Термін «Інвестиційна Компанія» не включає Організацію, яка є Активною НФО, тому що відповідає будь-якому з критеріїв у підпунктах 1.4.9.4 – 1.4.9.7 цього розділу.

Цей підпункт повинен тлумачитись у спосіб, що відповідає подібним формулюванням, викладеним у визначенні терміна «фінансова установа» у Рекомендаціях Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей.

1.1.7. Термін «Фінансовий Актив» включає цінний папір (наприклад, частку акцій корпорації; партнерство або частку бенефіціарного власника у партнерстві чи трасті з широкою участю або публічному партнерстві чи трасті; боргові розписки, облігації, боргові зобов'язання або інший документ, що засвідчує боргове зобов'язання), частку у партнерстві, продукцію, своп (наприклад, свопи, базовим активом (показником) яких є процентні ставки, валюта, різниця процентних ставок, максимальні процентні ставки, мінімальні процентні ставки, продукція, свопи на акції, індекс акцій та подібні угоди), Договір Страхування або Договір Ануїтету, або будь-яку частку (включаючи ф'ючерсний або форвардний контракт чи опціон) у цінному папері, участі у партнерстві, продукції, свопі, Договорі Страхування або Договорі Ануїтету.

Термін «Фінансовий Актив» не включає неборгову пряму частку у нерухомому майні.

1.1.8. Термін «Визначена Страхова Компанія» означає будь-яку Організацію, яка є страховою компанією (або холдинговою компанією страхової компанії), яка укладає або зобов'язана здійснювати платежі відповідно до Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету.

1.2. Непідзвітна Фінансова Установа.

1.2.1. Термін «Непідзвітна Фінансова Установа» означає будь-яку Фінансову Установу, яка є:

1.2.1.1. Урядовою Організацією, Міжнародною Організацією або Центральним Банком, за винятком здійснення ними виплати, що виникла із зобов'язання у зв'язку з комерційною фінансовою діяльністю одного з видів, що здійснюються Визначеною Страховою Компанією, Кастодіальною Установою або Депозитарною Установою;

1.2.1.2. Пенсійним Фондом з Широкою Учасю; Пенсійним Фондом з Обмеженою Учасю; Пенсійним Фондом Урядової Організації, Міжнародної Організації або Центрального Банку; або Кваліфікованим Емітентом Кредитних Карток;

1.2.1.3. будь-якою іншою Організацією, яка становить низький ризик бути використаною для ухилення від сплати податків, має суттєво подібні характеристики до будь-якої Організації, описаної у підпунктах 1.2.1.1 та 1.2.1.2, та включена до переліку Непідзвітних Фінансових Установ, що затверджується Міністерством фінансів України;

1.2.1.4. Звільненим Інструментом Спільного Інвестування; або

1.2.1.5. трастом за умови, що управитель трасту є Підзвітною Фінансовою Установою та подає звіт про підзвітні рахунки щодо всіх Підзвітних Рахунків трасту.

1.2.2. Термін «Урядова Організація» означає Уряд України або іншої юрисдикції, будь-який політичний підрозділ України чи іншої юрисдикції (який для уникнення сумнівів включає штат, провінцію, округ або муніципалітет) або будь-яке агентство чи структуру (instrumentality), що повністю підконтрольна Україні чи іншій юрисдикції або будь-кому із зазначеного вище (кожен з них – «Урядова Організація»). Це визначення включає невід'ємні частини, контрольовані організації та політичні підрозділи юрисдикції:

1.2.2.1. «Невід'ємна частина» юрисдикції означає будь-яку особу, організацію, агентство, бюро, фонд, структуру (instrumentality) чи інший орган, як би він не був сформований, який є органом управління для України чи іншої юрисдикції. Чистий дохід органу управління має зараховуватися на його власний рахунок або на інші рахунки юрисдикції, водночас жодна частина не може спрямовуватись на користь будь-якої приватної особи. Невід'ємна частина не включає будь-яку особу, яка є носієм влади, посадовою особою або адміністратором, але яка діє як приватна особа чи від власного імені.

1.2.2.2. Контрольована організація означає Організацію, яка формально відокремлена від України чи іншої юрисдикції або яка іншим чином становить окрему юридично відокремлену організацію, за умови, що:

1) Організація повністю належить і контролюється однією чи декількома Урядовими Організаціями безпосередньо або через одну чи кілька контрольованих організацій;

2) чистий дохід Організації зараховується на її власний рахунок або на рахунки однієї або декількох Урядових Організацій, водночас жодна частина її доходу не спрямовується на користь будь-якої приватної особи; та

3) активи Організації після її припинення переходять у власність до однієї або декількох Урядових Організацій.

1.2.2.3. Дохід не вважається таким, що спрямовується на користь приватних осіб, якщо такі особи є визначеними бенефіціарами урядової програми та програмні заходи здійснюються для широкого загалу та стосуються загального добробуту або стосуються адміністрування певної фази управління. Однак, незважаючи на вищевикладене, дохід вважається таким, що спрямовується на користь приватних осіб, якщо дохід отримується шляхом використання урядової організації для ведення господарської діяльності, такої як комерційний банківський бізнес, що передбачає надання фінансових послуг приватним особам.

1.2.3. Термін «Міжнародна Організація» означає будь-яку міжнародну організацію або повністю контрольоване нею агентство, або її структуру. Це визначення включає будь-яку міжурядову організацію (включаючи наднаціональну організацію), (1) яка складається в основному з урядів; (2) яка фактично має штаб-квартиру в юрисдикції, або має істотно подібну угоду з юрисдикцією; та (3) дохід якої не спрямовується на користь приватних осіб.

1.2.4. Термін «Центральний Банк» означає установу, яка згідно із законом або санкцією уряду є головним органом влади, відмінним від уряду юрисдикції, що здійснює емісію інструментів, призначених для обігу як валюта. Така установа може включати структуру, яка є відокремленою від уряду юрисдикції, незалежно від того, чи володіє нею юрисдикція повністю або частково.

1.2.5. Термін «Пенсійний Фонд з Широкою Участю» означає фонд, створений з метою надання компенсацій у разі виходу на пенсію, втрати працездатності чи смерті або будь-якої комбінації цих цілей вигодонабувачам, які є теперішніми або колишніми працівниками (або особами, призначеними такими працівниками) одного або більше роботодавців, як винагороди за надані працівниками послуги, за умови, що такий фонд:

1.2.5.1. не має єдиного вигодонабувача, який має право на понад п'ять відсотків активів фонду;

1.2.5.2. підлягає державному регулюванню та надає звітну інформацію Компетентному Органу; та

1.2.5.3. відповідає щонайменше одній із таких вимог:

1) фонд в цілому звільняється від оподаткування щодо інвестиційного доходу або оподаткування такого доходу відкладене, або такий дохід оподатковується за зниженою ставкою через його статус накопичувального або пенсійного плану;

2) фонд отримує щонайменше 50 % від суми загальних внесків (крім передачі активів від інших планів, описаних у підпунктах 1.2.5 – 1.2.7 цього розділу або з накопичувальних та пенсійних рахунків, описаних у підпункті 1.3.17.1 цього розділу) від роботодавців-спонсорів;

3) розподіл або вилучення коштів з фонду дозволяється лише після настання визначених подій, пов'язаних із виходом на пенсію, втратою працездатності чи смертю (за винятком передачі активів іншим пенсійним фондам, описаним у підпунктах 1.2.5 – 1.2.7 цього розділу, або на накопичувальні та пенсійні рахунки, описані у підпункті 1.3.17.1 цього розділу) або застосовуються штрафні санкції у разі розподілу чи вилучення коштів, здійсненого до таких визначених подій; або

4) внески (крім визначених дозволених компенсаційних внесків) працівників до фонду обмежуються прив'язкою до заробленого доходу працівника або не можуть перевищувати суму, еквівалентну 50 000 доларів США в рік, розраховану із застосуванням правил агрегування рахунку та перерахунку валют у пункті 3 розділу IX.

1.2.6. Термін «Пенсійний Фонд з Обмеженою Учасстю» означає фонд, створений для надання допомоги у разі виходу на пенсію, втрати працездатності або смерті вигодонабувачам, які є теперішніми або колишніми працівниками (або особами, призначеними такими працівниками) одного або кількох роботодавців, як винагорода за надані працівниками послуги, за таких умов:

1.2.6.1. фонд має менше ніж 50 учасників;

1.2.6.2. фонд фінансується одним або кількома роботодавцями, які не є Інвестиційними Компаніями або Пасивними НФО;

1.2.6.3. внески працівника та роботодавця до фонду (крім переказів активів з накопичувальних та пенсійних рахунків, описаних у підпункті 1.3.17.1 цього розділу) обмежуються прив'язкою до суми заробленого доходу та компенсації працівника відповідно;

1.2.6.4. учасники, які не є резидентами України, не мають права на понад 20 % активів фонду; та

1.2.6.5. Фонд підлягає державному регулюванню та надає звітну інформацію Компетентному Органу.

1.2.7. Термін «Пенсійний Фонд Урядової Організації, Міжнародної Організації або Центрального Банку» означає фонд, створений Урядовою Організацією, Міжнародною Організацією або Центральним Банком для надання компенсацій у разі виходу на пенсію, втрати працездатності або смерті вигодонабувачам або учасникам, які є теперішніми або колишніми працівниками (або особами, призначеними такими працівниками), або які не є теперішніми або колишніми працівниками, якщо виплати, що надаються таким вигодонабувачам

або учасникам, здійснюються як винагорода за особисті послуги, що надаються Урядовій Організації, Міжнародній Організації або Центральному Банку.

1.2.8. Термін «Кваліфікований Емітент Кредитної Картки» означає Фінансову Установу, яка відповідає наступним вимогам:

1.2.8.1. Фінансова Установа є Фінансовою Установою виключно тому, що вона є емітентом кредитних карток, що приймає депозити лише, якщо клієнт здійснює платіж, що перевищує суму заборгованості за картою, а переплата невідкладно не повертається клієнту; та

1.2.8.2. Починаючи з 01 липня 2023 року або раніше, Фінансова Установа впроваджує політику та процедури, які перешкоджають клієнту робити переплати у сумі понад еквівалент 50 000 доларів США або які забезпечують, щоб переплата будь-яким клієнтом у сумі понад еквівалент 50 000 доларів США поверталась клієнтові протягом 60 днів, у кожному випадку із застосуванням правил агрегування рахунків та перерахунку валют, викладених у пункті 3 розділу IX. Для цілей цього підпункту переплата клієнта не враховує суму кредитного залишку у частині платежів, які оспоруються, але враховує суму кредитних залишків, що виникають внаслідок повернення товарів.

1.2.9. Термін «Звільнений Інструмент Спільного Інвестування» означає Інвестиційну Компанію, яка підлягає регулюванню як інструмент спільного інвестування за умови, що всі частки в інструменті спільного інвестування перебувають у власності або володіння ними здійснюється через фізичних осіб або Організації, які не є Підзвітними Особами, за винятком Пасивної НФО з Контролюючими Особами, які є Підзвітними Особами.

1.3. Фінансовий Рахунок

1.3.1. Термін «Фінансовий Рахунок» означає рахунок, який веде Фінансова Установа, і включає Депозитний Рахунок, Кастодіальний Рахунок та:

1.3.1.1. у випадку Інвестиційної Компанії – будь-яку частку в капіталі або у боргових зобов'язаннях Фінансової Установи. Незалежно від вищевикладеного термін «Фінансовий Рахунок» не включає будь-яку частку в капіталі або у боргових зобов'язаннях в Організації, яка є Інвестиційною Компанією, виключно на тій підставі, що вона (1) надає консультації з інвестування та діє від імені або (2) управляє портфелями для і діє від імені клієнта з метою інвестування, управління або адміністрування щодо Фінансових Активів, депонованих від імені клієнта, у Фінансовій Установі, що не є такою Організацією;

1.3.1.2. у випадку Фінансової Установи, не описаної у підпункті 1.3.1.1, будь-яку частку в капіталі або у боргових зобов'язаннях Фінансової Установи, якщо клас часток був встановлений з метою уникнення подання звітності відповідно до вимог Кодексу та цього Порядку; та

1.3.1.3. будь-який Страховий Договір з Викупною Сумою та будь-який Договір Ануїтету, що укладений або ведеться Фінансовою Установою, інший ніж договір страхування, що не пов'язаний з результатами інвестиційної діяльності, договір негайного довічного ануїтету, що не може бути переданий

іншій особі, який укладено з фізичною особою та за яким здійснюються пенсійні виплати або виплати з непрацездатності/інвалідності за рахунком, який вважається Виключеним Рахунком;

Термін «Фінансовий Рахунок» не включає жодного рахунку, який є Виключеним Рахунком.

1.3.2. Термін «Депозитний Рахунок» включає будь-який комерційний, поточний, ощадний, строковий чи терміновий рахунок або рахунок, який засвідчено депозитним сертифікатом, ощадним сертифікатом, інвестиційним сертифікатом, борговим сертифікатом або іншим подібним документом, що ведеться фінансовою установою в ході звичайної банківської чи подібної діяльності. Депозитний рахунок також включає суму, що утримується страховою компанією відповідно до договору про гарантоване інвестування або подібного договору для виплати чи зарахування відсотків на таку суму.

1.3.3. Термін «Кастодіальний Рахунок» означає рахунок (відмінний від Договору Страхування або Договору Ануїтету), на якому зберігається (утримується) один або кілька Фінансових Активів на користь іншої особи.

1.3.4. Термін «Частка у Капіталі» означає у випадку партнерства, що є Фінансовою Установою, право на частку капіталу або прибутку в партнерстві. У випадку трасту, що є Фінансовою Установою, вважається, що Частка в Капіталі належить будь-якій особі, яка розглядається як засновник трасту чи бенефіціар всього чи частини трасту, або будь-якій іншій фізичній особі, яка здійснює фактичний ефективний контроль над трастом. Підзвітна Особа вважається бенефіціаром трасту, якщо вона має право отримувати безпосередньо чи опосередковано (наприклад, через номінального утримувача) прибуток (активи) трасту, що розподіляється на користь особи в обов'язковому порядку, або що може розподілятися на її користь в довільному порядку (discretionary distribution). Особа, яка має право на отримання довільно розподіленого прибутку (активів) трасту, буде вважатись бенефіціаром трасту виключно, якщо така особа одержує відповідний прибуток (активи) трасту упродовж звітного періоду (тобто протягом звітного періоду розподілений прибуток (активи) трасту виплачено або затверджено для виплати). Аналогічні правила застосовуються для визначення Підзвітної Особи як бенефіціара правовідносин, еквівалентних або подібних до трасту, або фундації (foundation).

1.3.5. Термін «Договір Страхування» означає контракт (відмінний від Договору Ануїтету), за яким емітент зобов'язується виплатити суму у разі настання обставин, пов'язаних із ризиками смерті, хвороби та непрацездатності, нещасного випадку, відповідальності перед третіми особами або майновими ризиками.

1.3.6. Термін «Договір Ануїтету» означає договір, згідно з умовами якого емітент зобов'язується здійснювати виплати протягом періоду часу, визначеного частково або в цілому, з урахуванням очікуваної тривалості життя однієї або декількох фізичних осіб. Термін також включає договір, який вважається Договором Ануїтету згідно із законодавством, нормативною базою або

практикою юрисдикції, у якій його було укладено, та згідно з яким емітент зобов'язується здійснювати виплати протягом визначеної кількості років.

1.3.7. Термін «Договір Страхування з Викупною Сумою» означає договір страхування (відмінний від договору перестрахування збитків між двома страховими компаніями), що має Викупну Суму.

1.3.8. Термін «Викупна Сума» означає більше з наступного: (1) суму, яку власник полісу має право отримати у разі відмови або розірвання договору (визначену до вирахування штрафу за дострокове припинення договору страхування або заборгованості за кредитом), та (2) суму, у межах якої власник полісу може отримати кредит від страховика відповідно до або на підставі договору. Незалежно від викладеного вище термін «Викупна Сума» не включає суму, що підлягає сплаті за Договором Страхування:

1.3.8.1. виключно у разі смерті особи, застрахованої за договором страхування життя;

1.3.8.2. як відшкодування у разі тілесних ушкоджень або хвороби або інше відшкодування, що забезпечує компенсацію економічної шкоди, понесеної внаслідок настання страхової події;

1.3.8.3. як відшкодування раніше сплаченої премії (за вирахуванням вартості страхових витрат, незалежно від того, чи їх фактично призначено, чи ні) за Договором Страхування (іншого, ніж інвестиційного страхування життя, або договору ануїтету) через анулювання або розірвання договору, зменшення суми зобов'язань протягом строку дії договору або у зв'язку з перерахунком суми премії через технічні помилки тощо;

1.3.8.4. як дивіденди власнику полісу (крім дивідендів у разі припинення) за умови, що такі дивіденди відносяться до Договору Страхування, згідно з яким здійснюються виключно виплати, описані у підпункті 1.3.8.2; або

1.3.8.5. як повернення авансової премії або депозиту премій за Договором Страхування, за яким премія сплачується щонайменше щороку, якщо сума авансової премії або депозиту премій не перевищує розмір наступної річної премії, яка повинна бути сплачена за договором.

1.3.9. Термін «Існуючий Рахунок» означає:

1.3.9.1. Фінансовий Рахунок, який ведеться Підзвітною Фінансовою Установою станом на 30 червня 2023 року, або

1.3.9.2. будь-який Фінансовий Рахунок Власника Рахунку незалежно від дати відкриття такого фінансового рахунку, якщо виконуються наступні умови:

1) Власник Рахунку також має у Підзвітній Фінансовій Установі (або у Пов'язаній Організації цієї установи, що здійснює діяльність згідно з законодавством України) Фінансовий Рахунок, який є Існуючим Рахунком згідно з підпунктом 1.3.9.1 цього підпункту;

2) Підзвітна Фінансова Установа (і залежно від обставин її Пов'язана Організація, що здійснює діяльність згідно із законодавством України) вважає обидва вищеназвані Фінансові Рахунки і будь-які інші Фінансові Рахунки Власника Рахунку, які згідно з підпунктом 1.3.9.2 цього підпункту вважаються

Існуючими Рахунками, єдиним Фінансовим Рахунком для цілей виконання вимог стандартів належної обізнаності, викладених у пункті 1 розділу IX Порядку, та з метою визначення залишку або вартості будь-якого з Фінансових Рахунків під час застосування будь-яких з вартісних порогів щодо рахунку;

3) під час перевірки цього Фінансового Рахунку, який є об'єктом первинного фінансового моніторингу відповідно до Процедур AML/КҮС, Підзвітній Фінансовій Установі дозволяється покладатись на результати процедур ідентифікації та верифікації клієнта, що були нею здійснені відповідно до Процедур AML/КҮС під час первинного фінансового моніторингу Існуючого Рахунку, визначеного в абзаці 1) цього підпункту; та

4) відкриття Фінансового Рахунку не вимагає надання власником рахунку нової, додаткової або оновленої інформації про клієнта для цілей, інших ніж для виконання вимог Загального стандарту звітності CRS.

1.3.10. Термін «Новий Рахунок» означає Фінансовий Рахунок, що ведеться Підзвітною Фінансовою Установою та який відкрито станом на 01 липня 2023 року або пізніше, якщо він не вважається Існуючим Рахунком за правилами підпункту 1.3.9.

1.3.11. Термін «Існуючий Рахунок Фізичної Особи» означає Існуючий Рахунок, який належить одній або кільком фізичним особам.

1.3.12. Термін «Новий Рахунок Фізичної Особи» означає Новий Рахунок, який належить одній або кільком фізичним особам.

1.3.13. Термін «Існуючий Рахунок Організації» означає Існуючий Рахунок, який належить одній або кільком Організаціям.

1.3.14. Термін «Рахунок з Низькою Вартістю» означає Існуючий Рахунок Фізичної Особи із сукупним залишком або вартістю на 30 червня 2023 року, що не перевищує еквівалент 1 000 000 доларів США, розрахований у гривні.

1.3.15. Термін «Рахунок з Високою Вартістю» означає Існуючий Рахунок Фізичної Особи із сукупним залишком або вартістю, що перевищує еквівалент 1 000 000 доларів США, розрахований у гривні станом на 30 червня 2023 року або 31 грудня 2023 року, або 31 грудня будь-якого наступного року.

1.3.16. Термін «Новий Рахунок Організації» означає Новий Рахунок, який належить одній або декільком Організаціям.

1.3.17. Термін «Виключений Рахунок» означає будь-який з таких рахунків:

1.3.17.1. Накопичувальний або пенсійний рахунок, який відповідає таким вимогам:

1) рахунок підлягає регулюванню як особистий пенсійний рахунок або є частиною зареєстрованого або регульованого накопичувального або пенсійного плану для виплати накопиченого внеску або пенсійних виплат (включаючи допомогу у разі інвалідності чи смерті);

2) до рахунку застосовуються пільгові умови оподаткування (тобто внески на рахунок, які в іншому випадку підлягали б оподаткуванню, враховуються у витратах або виключаються із загального доходу власника рахунку для цілей оподаткування, або оподатковуються за зниженою ставкою, або оподаткування

інвестиційного доходу з рахунку відкладено, або оподаткування здійснюється за зниженою ставкою);

3) інформація щодо рахунку підлягає включенню у звітність, що подається Компетентному Органу;

4) зняття коштів зумовлено досягненням визначеного віку виходу на пенсію, втратою працездатності чи смертю або застосовуються штрафні санкції у разі зняття коштів до настання таких визначених подій; та

5) або (1) щорічні внески обмежуються сумою, еквівалентною 50 000 доларів США або меншою, або (2) існує максимальний ліміт позитивних внесків на рахунок у сумі, еквівалентній 1 000 000 доларів США або меншій, в кожному випадку застосовуючи правила агрегування рахунків та перерахунку валют, викладені в пункті 3 розділу IX Порядку.

Фінансовий Рахунок, який в інших аспектах задовольняє вимоги абзацу 5) цього підпункту, не може розглядатись як такий, що не відповідає цим вимогам, виключно тому, що на такий Фінансовий Рахунок можуть надходити активи або кошти, передані з одного або декількох Фінансових Рахунків, які відповідають вимогам підпунктів 1.3.17.1 або 1.3.17.2, або від одного або декількох накопичувальних або пенсійних фондів, які відповідають вимогам будь-якого з підпунктів 1.2.5 – 1.2.7 цього розділу.

1.3.17.2. Рахунок, який відповідає таким вимогам:

1) рахунок, що підлягає регулюванню як інструмент інвестування для цілей, відмінних від пенсійних виплат, і регулярно торгується на організованому ринку цінних паперів, або рахунок, що підлягає регулюванню як інструмент заощадження для інших цілей, відмінних від пенсійного накопичення;

2) до рахунку застосовуються пільгові умови оподаткування (тобто внески на рахунок, які в іншому випадку підлягали б оподаткуванню, враховуються у витратах або виключаються із загального доходу власника рахунку для цілей оподаткування, або оподатковуються за зниженою ставкою, або оподаткування інвестиційного доходу з рахунку відкладено, або оподаткування здійснюється за зниженою ставкою);

3) зняття коштів обумовлено дотриманням визначених критеріїв, що стосуються мети інвестиційного або ощадного рахунку (наприклад, надання освітніх або медичних виплат), або при знятті коштів, здійсненому до виконання таких критеріїв, застосовуються штрафні санкції; та

4) щорічні внески обмежуються сумою, еквівалентною 50 000 доларів США або меншою, із застосуванням правил агрегування рахунків та перерахунку валют, викладених в пункті 3 розділу IX Порядку.

Фінансовий Рахунок, який в інших аспектах задовольняє вимоги абзацу 4) цього підпункту, не може розглядатись як такий, що не відповідає цим вимогам, виключно тому, що на такий Фінансовий Рахунок можуть надходити активи або кошти, передані з одного або декількох Фінансових Рахунків, які відповідають вимогам підпунктів 1.3.17.1 або 1.3.17.2, або від одного або декількох

накопичувальних або пенсійних фондів, які відповідають вимогам будь-якого з підпунктів 1.2.5 – 1.2.7 цього розділу.

1.3.17.3. Договір страхування життя з періодом покриття, який закінчується до досягнення застрахованою особою 90-річного віку, за умови, що договір задовольняє такі вимоги:

1) періодичні премії, які з часом не зменшуються та які сплачуються щонайменше раз на рік протягом строку дії договору або до досягнення застрахованою особою віку у 90 років залежно від того, який період коротший;

2) договір не має договірної вартості, до якої будь-яка особа може отримати доступ (шляхом зняття коштів, позики чи іншим способом) без розірвання договору;

3) сума (відмінна від допомоги у випадку смерті), що підлягає сплаті під час розірвання або припинення дії договору, не може перевищувати сукупну суму премій, сплачених за договором, за вирахуванням сум, що нараховуються у разі смерті, захворювання та покриття витрат (незалежно від того, чи вони фактично були виплачені) за період або періоди існування договору, та будь-які суми, сплачені до припинення або розірвання договору; а також

4) договір не передано іншій особі за винагороду.

1.3.17.4. Рахунок, який ведеться виключно довірительом щодо спадку, якщо документація на такий рахунок включає копію заповіту померлого або свідоцтва про смерть.

1.3.17.5. Рахунок, створений у зв'язку з будь-чим з такого:

1) судовий наказ або рішення;

2) продаж, обмін або оренда нерухомого чи рухомого майна за умови, що рахунок відповідає наступним вимогам:

на рахунок вноситься тільки перший внесок, завдаток, депозит у сумі, необхідній для забезпечення зобов'язання, безпосередньо пов'язаного з операцією, або подібний платіж, або вноситься фінансовий актив, що вноситься на рахунок у зв'язку з продажем, обміном або орендою власності;

рахунок створюється та використовується виключно для забезпечення зобов'язання покупця сплатити купівельну ціну за майно, продавця сплатити умовне зобов'язання, орендодавця чи орендаря сплатити збитки щодо орендованого майна відповідно до договору оренди;

активи рахунку, включаючи дохід, одержаний з нього, будуть виплачені або розподілені іншим чином на користь покупця, продавця, орендодавця або орендаря (в тому числі для забезпечення зобов'язань такої особи), коли майно продається, обмінюється або повертається, або оренда припиняється;

рахунок не є маржинальним або подібним рахунком, створеним у зв'язку з продажем або обміном Фінансового Активу; а також

рахунок не пов'язаний з рахунком, описаним у підпункті 1.3.17.6.

3) зобов'язання Фінансової Установи, що обслуговує позику, забезпечену заставою нерухомого майна, відкласти частину платежу виключно для

полегшення сплати податків або оплати страхування, що пов'язане з нерухомим майном, у майбутньому;

4) зобов'язання Фінансової Установи виключно сприяти сплаті податків у майбутньому.

1.3.17.6. Депозитний Рахунок, що відповідає таким вимогам:

1) рахунок існує виключно тому, що клієнт здійснює платіж, який перевищує баланс заборгованості за кредитною карткою або іншим поновлюваним кредитним засобом, і переплата не відразу повертається клієнту; та

2) починаючи з 01 липня 2023 року або раніше, Фінансова Установа впроваджує політику та процедури, які перешкоджають клієнту робити переплати у сумі понад еквівалент 50 000 доларів США, або які забезпечують, щоб переплата будь-яким клієнтом у сумі понад еквівалент 50 000 доларів США поверталась клієнтові протягом 60 днів, у кожному випадку із застосуванням правил агрегування рахунків та перерахунку валют, викладених у пункті 3 розділу IX Порядку. Для вказаних цілей сума переплати клієнта не враховується під час розрахунку кредитного балансу у частині платежів, які є спірними, але враховується у сумі кредитних залишків, що виникають внаслідок повернення товарів.

1.3.17.7. Будь-який інший рахунок, який становить низький ризик його використання для ухилення від сплати податків та має суттєво подібні характеристики до будь-якого з рахунків, описаних у підпунктах 1.3.17.1 – 1.3.17.6, та включений до переліку Виключених Рахунків, затвердженого Міністерством фінансів України.

1.4. Підзвітний Рахунок

1.4.1. Термін «Підзвітний Рахунок» означає рахунок, який належить одній або більшій кількості Підзвітних Осіб, або Пасивній НФО з однією або кількома Контролюючими Особами, які є Підзвітними Особами, за умови, що він ідентифікований як такий відповідно до процедур належної комплексної перевірки, описаних у розділах IV – IX Порядку.

1.4.2. Термін «Підзвітна Особа» означає: особу Підзвітної Юрисдикції, відмінну від:

1) корпорації, акції якої регулярно торгуються на одному або декількох організованих ринках цінних паперів;

2) будь-якої корпорації, яка є Пов'язаною Організацією для корпорації, описаною в пункті (1);

3) Урядової Організації;

4) Міжнародної Організації;

5) Центрального Банку; або

б) Фінансової Установи.

1.4.3. Термін «Особа Підзвітної Юрисдикції» означає фізичну особу або Організацію, яка є резидентом Підзвітної Юрисдикції, відповідно до податкового законодавства такої юрисдикції, або правонаступника померлої особи, яка була резидентом такої Підзвітної Юрисдикції. Для цих цілей

Організація, така як партнерство, партнерство з обмеженою відповідальністю або подібна правова форма, яка не має резидентства для цілей оподаткування, розглядається як резидент юрисдикції, в якій знаходиться місце її ефективного управління.

1.4.4. Термін «Юрисдикція-Учасниця» означає будь-яку юрисдикцію, яка:

1) є стороною Багатосторонньої угоди CRS, відповідно до якої вона зобов'язана надавати Компетентному органу інформацію, визначену у розділі II вказаної угоди; та

2) яка включена до переліку Юрисдикцій-Учасниць.

До переліку Юрисдикцій-Учасниць включаються юрисдикції, для яких Багатостороння угода CRS вважається такою, що почала діяти стосовно України відповідно до пункту 1(h) розділу 1 Багатосторонньої угоди CRS, протягом звітного періоду. Перелік Юрисдикцій-Учасниць оприлюднюється на офіційному вебсайті (вебпорталі) Компетентного Органу.

1.4.5. Термін «Підзвітна Юрисдикція» означає:

1) для цілей здійснення процедур належної комплексної перевірки фінансових рахунків – будь-яка юрисдикція, інша ніж Україна та Сполучені Штати Америки;

2) для цілей подання звіту про підзвітні рахунки за певний звітний період – будь-яка юрисдикція, яка була включена до переліку Підзвітних Юрисдикцій у будь-який час протягом такого звітного періоду, за який подається звіт про підзвітні рахунки.

До переліку Підзвітних Юрисдикцій включаються Юрисдикції-Учасниці, яким Компетентний Орган зобов'язаний надавати інформацію, визначену у розділі II Багатосторонньої угоди CRS. Перелік Підзвітних Юрисдикцій оприлюднюється на офіційному вебсайті (вебпорталі) Компетентного Органу.

1.4.6. Термін «Контролюючі Особи» означає фізичних осіб, які здійснюють контроль над Організацією. У випадку трасту такий термін означає засновника(-ів), управителя (довірчого власника)(-ів), захисника(-ів) (якщо такі є), вигодоодержувача(-ів) або клас(-и) вигодоодержувачів та будь-яку іншу фізичну особу(осіб), які здійснюють вирішальний вплив на траст, а для правових утворень, інших аніж траст, цей термін означає осіб, які мають еквівалентний або аналогічний статус. Термін «Контролюючі Особи» повинен тлумачитись у спосіб, що відповідає Рекомендаціям Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей.

1.4.7. Термін «НФО» означає будь-яку Організацію, яка не є Фінансовою Установою (нефінансова організація).

1.4.8. Термін «Пасивна НФО» означає будь-яку Організацію з таких:

1) НФО, яка не є Активною НФО; або

2) Інвестиційна Компанія, визначена у підпункті 1.1.6.2 цього розділу, яка не є Фінансовою Установою Юрисдикції-Учасниці.

1.4.9. Термін «Активна НФО» означає будь-яку НФО, яка відповідає будь-якому з таких критеріїв:

1.4.9.1. менше 50 % валового доходу такої НФО за попередній календарний рік або за інший відповідний звітний період є пасивним доходом та менше 50 % активів, якими володіла така НФО протягом попереднього календарного року або іншого відповідного звітного періоду, є активами, які приносять або утримуються для отримання пасивного доходу;

1.4.9.2. акції такої НФО перебувають у регулярному обігу на організованому ринку цінних паперів або така НФО є Пов'язаною Організацією іншої Організації, акції якої перебувають у регулярному обігу на організованому ринку цінних паперів;

1.4.9.3. НФО є Урядовою Організацією, Міжнародною Організацією, Центральним Банком або Організацією, що повністю належить одному або декільком з вищезазначених осіб;

1.4.9.4. переважно вся діяльність такої НФО складається з утримання (повністю або частково) акцій, що знаходяться в обігу, або надання фінансування та послуг одному або декільком дочірнім компаніям, які здійснюють господарську діяльність, відмінну від діяльності Фінансової Установи, за винятком того, що Організація не вважається такою (Активною НФО), якщо вона функціонує (або позиціонується) як інвестиційний фонд, такий як фонд з приватним капіталом, венчурний фонд, фонд з викупом у кредит чи будь-який інвестиційний механізм, метою якого є придбання чи фінансування компаній, та потім отримання частки участі у таких компаніях в якості капітальних активів для інвестиційних цілей;

1.4.9.5. НФО поки не здійснює підприємницьку діяльність та не має історії попередньої діяльності, але інвестує капітал в активи з наміром займатися іншою діяльністю, ніж Фінансова Установа, за умови, що НФО не може підпадати під це виключення з дати, що настає після спливу 24 місяців з дати створення НФО;

1.4.9.6. НФО не була Фінансовою Установою протягом останніх п'яти років та наразі знаходиться у процесі ліквідації своїх активів чи реорганізації з метою продовження чи відновлення операцій у межах господарської діяльності, іншої ніж діяльність Фінансової Установи;

1.4.9.7. НФО в основному займається операціями фінансування та хеджування з/для Пов'язаних Організацій, які не є Фінансовими Установами, та не надає послуг з фінансування та хеджування будь-якій Організації, яка не є Пов'язаною Організацією, за умови, що група будь-яких таких Пов'язаних Організацій в основному займається іншою діяльністю, ніж діяльність Фінансової Установи; або

1.4.9.8. НФО відповідає усім таким вимогам:

1) НФО створена та здійснює діяльність в Україні чи іншій юрисдикції резидентства виключно для релігійних, благодійних, наукових, мистецьких, культурних, спортивних або освітніх цілей; чи створена та здійснює діяльність в Україні чи іншій юрисдикції свого резидентства і є професійною організацією, союзом підприємців, торговою палатою, профспілкою, сільськогосподарською

чи садівничою організацією, громадським союзом чи організацією, що здійснює діяльність виключно з метою покращення соціального добробуту;

2) НФО звільнено від оподаткування податком на прибуток в Україні чи іншій юрисдикції резидентства;

3) НФО не має акціонерів чи учасників, що мають майнову або бенефіціарну частку у її доходах чи активах;

4) відповідні закони України чи іншої юрисдикції резидентства НФО або установчі документи НФО не дозволяють розподіляти будь-які доходи чи активи НФО чи використовувати їх на користь приватної особи чи Організації, яка не є благодійною, інакше, ніж в межах здійснення НФО благодійної діяльності, або у зв'язку з виплатою належної компенсації за надані послуги, або виплатою справедливої ринкової ціни за майно придбане НФО; та

5) відповідні закони України чи іншої юрисдикції резидентства НФО чи установчі документи НФО вимагають, щоб після ліквідації чи припинення НФО всі її активи було передано Урядовій Організації чи іншій неприбутковій організації, чи передачі виморочного майна уряду юрисдикції місцезнаходження НФО чи будь-якому його політичному підрозділу.

1.5. Інші визначення

1.5.1. Термін «Власник Рахунку» означає особу, зазначену чи ідентифіковану як власник Фінансового Рахунку Фінансовою Установою, що веде такий рахунок. Особа (інша ніж Фінансова Установа), що володіє Фінансовим Рахунком в інтересах чи на користь іншої особи, діючи в якості агента, кастодіана, довіреної особи, особи з правом підпису, інвестиційного радника чи посередника, не вважається такою, що є власником рахунку для цілей цього Порядку, а відповідна інша особа вважається власником такого рахунку. У випадку Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету Власник Рахунку – це будь-яка особа, яка має право доступу до Викупної Суми чи право змінювати бенефіціара за договором. Якщо жодна особа не може мати право доступу до Викупної Суми чи право змінити бенефіціара, то Власником Рахунку є будь-яка особа, що названа власником в договорі, а також будь-яка особа з правом на отримання виплати згідно з умовами такого договору. Після закінчення терміну дії Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету кожна особа, яка має право отримувати виплату за таким договором, вважається Власником Рахунку;

1.5.2. Термін «Процедури AML/KYC» означає процедури належної перевірки клієнтів Підзвітної Фінансової Установи відповідно до вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або подібних вимог, які застосовуються до Підзвітної Фінансової Установи.

1.5.3. Термін «Організація» означає юридичну особу або правове утворення, такі як корпорація, партнерство, траст або фонд.

1.5.4. Організація є «Пов'язаною Організацією» іншої Організації, якщо:

1) одна з Організацій контролює іншу Організацію; або

2) обидві Організації знаходяться під спільним контролем; або

3) обидві Організації є Інвестиційними Компаніями відповідно до пункту 1.1.6.2 цього розділу, що перебувають під спільним управлінням особи, що виконує обов'язки щодо здійснення належної комплексної перевірки для вказаних Інвестиційних Компаній.

З цією метою контроль включає пряме або опосередковане володіння понад 50 % голосів та вартості Організації.

1.5.5. Термін «ІПН» означає ідентифікаційний номер платника податків (або функціональний еквівалент за відсутності ідентифікаційного номера платника податків).

1.5.6. Термін «Документальний Доказ» включає будь-що з такого:

1) сертифікат (довідка) резиденства, виданий уповноваженим державним органом (наприклад, урядом, його агентством чи муніципалітетом) у тій юрисдикції, резидентом якої є особа (отримувач платежу) згідно з її заявою;

2) стосовно фізичної особи – будь-яке чинне посвідчення особи, видане уповноваженим державним органом (наприклад, урядом, його агентством чи муніципалітетом), в якому вказано повне ім'я особи та яке зазвичай використовується з метою ідентифікації особи.

3) стосовно Організації – будь-який офіційний документ, виданий уповноваженим державним органом (наприклад, урядом, його агентством чи муніципалітетом), в якому вказано назву Організації та адресу її головного офісу в юрисдикції, резидентом якої є Організація за її заявою або в якій вона зареєстрована чи створена;

4) будь-який перевірений аудитором фінансовий звіт, кредитний звіт третьої особи, підтвердження реєстрації банкрутства або звіт регулятора ринку цінних паперів.

Під час перевірки Існуючих Рахунків Організацій Підзвітна Фінансова Установа має право використовувати як Документальний Доказ будь-яку класифікацію, наявну в базах даних / записах Підзвітної Фінансової Установи, яка стосується Власника Рахунку, визначену на основі стандартизованої галузевої системи кодування, що застосовується Підзвітною Фінансовою Установою в ході звичайної ділової практики для виконання вимог Процедур AML/KYC або цілей інших, ніж оподаткування, та яка була впроваджена Підзвітною Фінансовою Установою раніше дати, використаної для класифікації фінансового рахунку як Існуючого Рахунку, за умови, що Підзвітна Фінансова Установа не знає або не має підстав вважати, що така класифікація є неточною або недостовірною. Термін «стандартизована галузева система кодування» означає систему кодування, яка використовується для класифікації суб'єктів за типом діяльності для цілей, відмінних від оподаткування. Прикладами стандартизованої галузевої системи кодування є Міжнародна стандартна галузева класифікація (ISIC), що використовується Організацією Об'єднаних Націй, Класифікація видів економічної діяльності Європейського Співтовариства (NACE), Північноамериканська система класифікації галузей

економіки (NAICS), Національний класифікатор ДК 009:2010 «Класифікація видів економічної діяльності» (КВЕД-2010).

1.5.7. Термін «Компетентний Орган» означає Державну податкову службу України або її правонаступника.

1.5.8. Термін «пасивний дохід» означає будь-який з таких видів доходів:

1) доходи, визначені у підпункті 14.1.268 пункту 14.1 статті 14 Кодексу;

2) дохід, еквівалентний процентам;

3) дохід від нерухомого майна та роялті, крім доходу від оренди нерухомого майна та роялті, що одержуються в ході звичайної господарської діяльності, яка ведеться НФО повністю або частково через її власних працівників;

4) ануїтет;

5) перевищення прибутку над збитками від операцій з продажу або обміну Фінансових Активів, у результаті чого можуть отримуватись доходи, перелічені у попередніх підпунктах 1 – 4;

б) перевищення прибутку над збитками, що виникає в результаті здійснення операцій (включаючи опціони, ф'ючерси, форварди та інші деривативні контракти) з будь-якими Фінансовими Активами;

7) перевищення прибутку над збитками від курсової різниці;

8) чистий дохід від свопів;

9) суми, одержані за Договорами Страхування з Викупною Сумою.

III. Інформація, що підлягає встановленню та звітуванню щодо кожного підзвітного рахунку

1. З урахуванням особливостей, визначених у пунктах 3 – 4 цього розділу, кожна Підзвітна Фінансова Установа зобов'язана встановлювати та включати до звіту про підзвітні рахунки таку інформацію щодо кожного Підзвітного Рахунку, який вона веде:

1) ім'я, адресу, юрисдикцію (юрисдикції) резидентства, ПІН та дату і місце народження (для фізичної особи) кожної Підзвітної Особи, яка є Власником Рахунку щодо рахунку, а у випадку будь-якої Організації, яка є Власником Рахунку та яка після застосування процедур належної перевірки відповідно до розділів VII, VIII та IX визначена такою, що має одну чи більше Контролюючі Особи, які є Підзвітними Особами, – найменування, адресу, юрисдикцію (юрисдикції) резидентства та ПІН Організації, а також ім'я, адресу, юрисдикцію (юрисдикції) резидентства, ПІН та дату і місце народження кожної Підзвітної Особи;

2) номер рахунку (або функціональний еквівалент у разі відсутності номера рахунку);

3) найменування та реєстраційний номер Підзвітної Фінансової Установи;

4) залишок чи вартість рахунку (у тому числі у випадку Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету – Викупну Суму або вартість, що підлягає відшкодуванню) станом на кінець відповідного звітного

календарного року або якщо рахунок був закритий протягом такого року, – на дату закриття рахунку;

5) у випадку будь-якого Кастодіального Рахунку:

а) загальну валову суму відсотків, загальну валову суму дивідендів та загальну валову суму іншого доходу, згенерованого стосовно активів на рахунку, які виплачено або зараховано на рахунок (або щодо рахунку) протягом календарного року; та

б) загальну валову суму надходжень від продажу чи викупу Фінансових Активів, сплачених або зарахованих на рахунок протягом календарного року, щодо якого Підзвітна Фінансова Установа виступала як зберігач, брокер, номінальний утримувач або діяла іншим чином як агент Власника Рахунку;

б) у випадку будь-якого Депозитного Рахунку – загальну валову суму відсотків, сплачених або зарахованих на рахунок протягом календарного року чи іншого відповідного звітного періоду; та

7) у випадку будь-якого рахунку, не зазначеного в підпунктах 5) або б) цього пункту, – загальну валову суму, сплачену або зараховану Власнику Рахунку щодо такого рахунку протягом календарного року, стосовно якого Підзвітна Фінансова Установа є боржником або дебітором, у тому числі сукупну суму будь-яких викупних виплат, сплачених Власнику Рахунку протягом календарного року чи іншого відповідного звітного періоду.

2. Для інформації, зазначеної у підпунктах 4 – 7 пункту 1 цього розділу, у звіті про підзвітні рахунки визначається валюта, в якій виражена кожна вартість або сума.

3. Незважаючи на вимоги підпункту 1 пункту 1 цього розділу, Підзвітна Фінансова Установа не зобов'язана включати до звіту про підзвітні рахунки ПН чи дату народження щодо кожного Підзвітного Рахунку, який є Існуючим Рахунком, якщо в записах (реєстрах) Підзвітної Фінансової Установи відсутня відповідна інформація та її збір не є обов'язковим відповідно до законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, яке застосовується до Підзвітної Фінансової Установи. Підзвітна Фінансова Установа повинна здійснити належні заходи для отримання інформації про ПН та дату народження щодо Існуючих Рахунків до кінця другого календарного року, наступного за роком, у якому такі Рахунки були визначені як Підзвітні Рахунки.

4. Незважаючи на вимоги підпункту 1 пункту 1 цього розділу, Підзвітна Фінансова Установа не зобов'язана включати до звіту про підзвітні рахунки ПН щодо Підзвітного Рахунку, якщо ПН не було видано (присвоєно) особі відповідною Підзвітною Юрисдикцією.

5. Незважаючи на вимоги підпункту 1 пункту 1 цього розділу, Підзвітна Фінансова Установа не зобов'язана включати до звіту про підзвітні рахунки інформацію про місце народження особи, якщо:

1) отримання такої інформації не передбачено вимогами законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних

злочинним шляхом, або іншим законодавством, що застосовуються до Підзвітної Фінансової Установи, починаючи з 01 липня 2023 року; та

2) відповідна інформація відсутня в пошуковій електронній базі даних (electronically searchable data), яку веде Підзвітна Фінансова Установа.

6. Фінансовий рахунок з від'ємним значенням залишку або вартості вважається таким, залишок або вартість якого дорівнює нулю.

IV. Загальні вимоги до належної комплексної перевірки

1. Рахунок розглядається як Підзвітний Рахунок, починаючи з дати, коли його ідентифіковано таким відповідно до процедур належної комплексної перевірки, описаних у розділах IV – IX цього Порядку, та якщо законодавством не передбачено інше, інформація щодо Підзвітного Рахунку повинна щороку включатись до звіту про підзвітні рахунки та подаватись до 01 липня року, наступного за звітним роком, якого стосується відповідна інформація.

2. Залишок або вартість рахунку визначається станом на останній день календарного року, якщо інше не передбачено законодавством, затвердженим для впровадження вимог Багатосторонньої угоди CRS.

3. Якщо порогове значення залишку або вартості підлягає визначенню станом на останній день календарного року, відповідний залишок або вартість повинні бути визначені станом на останній день звітного періоду, який закінчується цим календарним роком або протягом нього.

4. Підзвітна Фінансова Установа має право залучати на договірній основі іншого суб'єкта господарювання для здійснення належної комплексної перевірки фінансових рахунків та підготовки звітів про підзвітні рахунки у порядку, передбаченому розділом X. При цьому відповідальність за належне виконання зобов'язань, які законодавством покладаються на Підзвітну Фінансову Установу, несе ця установа.

5. Підзвітна Фінансова Установа має право прийняти рішення про застосування розділів V – IX цього Порядку, про що має бути вказано у внутрішніх документах CRS (розроблених відповідно до вимог розділу XI Порядку), з урахуванням таких змін:

5.1. Застосовувати до усіх або до чітко визначеної групи Існуючих Рахунків процедури належної комплексної перевірки, встановлені для Нових Рахунків. Якщо Підзвітна Фінансова Установа приймає рішення про застосування процедур належної комплексної перевірки для Нових Рахунків до перевірки Існуючих Рахунків, інші правила для Існуючих Рахунків продовжують застосовуватися.

5.2. Застосовувати процедури належної комплексної перевірки, передбачені для Рахунків з Високою Вартістю, до Рахунків з Низькою Вартістю.

5.3. Застосовувати до Рахунків з Низькою Вартістю правила, встановлені підпунктом 2.1 пункту 2 розділу V Порядку. Якщо Підзвітна Фінансова Установа за результатом застосування вказаних правил не виявила поточного місця

проживання власника рахунку, Підзвітна Фінансова Установа зобов'язана перевірити рахунок на наявність ознак приналежності відповідно до правил підпункту 2.2 пункту 2 розділу V Порядку.

5.4. Застосовувати правила пунктів 1 – 3 розділу VII для визначення Існуючих Рахунків Організацій, які підлягають перевірці відповідно до вимог розділу VII Порядку.

6. До Фінансового Рахунка, власником якого є фізична особа, яка діє як партнер партнерства, створеного відповідно до законодавства іншої юрисдикції, застосовуються правила належної комплексної перевірки для фінансових рахунків Організацій.

7. Правила розділів V – IX Порядку застосовуються з урахуванням додаткових правил, визначених у розділі XII.

V. Належна комплексна перевірка існуючих рахунків фізичних осіб

1. Наведені нижче процедури застосовуються з метою виявлення Підзвітних Рахунків серед Існуючих Рахунків Фізичних Осіб.

2. Рахунки з Низькою Вартістю. До Рахунків з Низькою Вартістю застосовуються такі процедури.

2.1. Адреса проживання. Якщо Підзвітна Фінансова Установа має у своїх записах поточну адресу проживання фізичної особи – Власника Рахунку, підтверджену Документальним Доказом, то така Підзвітна Фінансова Установа може розглядати фізичну особу – Власника Рахунку як податкового резидента юрисдикції, в якій знаходиться адреса, з метою визначення, чи є такий Власник Рахунку Підзвітною Особою.

2.2. Електронний пошук даних. Якщо Підзвітна Фінансова Установа не має Документального Доказу поточної адреси проживання фізичної особи – Власника Рахунку, як передбачено у підпункті 2.1 цього розділу, то Підзвітна Фінансова Установа повинна здійснити перевірку даних у пошукових електронних базах даних, які вона веде, для встановлення наявності щонайменше однієї з таких ознак приналежності та застосовувати правила підпунктів 2.3 – 2.6 цього розділу:

- 1) ідентифікація Власника Рахунку як резидента Підзвітної Юрисдикції;
- 2) поточна поштова адреса або адреса проживання (в тому числі поштова скринька) у Підзвітній Юрисдикції;
- 3) один або більше телефонні номери у Підзвітній Юрисдикції та жодного телефонного номера в Україні;
- 4) постійно діючі вказівки (standing instructions) (крім тих, що стосуються Депозитного Рахунку) щодо переказу коштів на рахунок, який обслуговується в Підзвітній Юрисдикції;
- 5) дійсна на поточний момент довіреність або повноваження з правом підпису, надані особі, з адресою у Підзвітній Юрисдикції; або

б) вказівка притримати/не відправляти кореспонденцію («hold mail instruction») або адреса для переадресації («in-care-of address») у Підзвітній Юрисдикції, якщо в документах щодо Власника Рахунку, наявних у Підзвітній Фінансовій Установі, відсутня будь-яка інша адреса.

2.3. Якщо під час електронного пошуку не виявлено жодної з ознак приналежності, наведених у підпункті 2.2 цього розділу, додаткових дій для перевірки рахунку здійснювати не потрібно, доки не зміняться обставини, в результаті яких буде виявлена одна або декілька ознак приналежності для рахунку, або поки рахунок не стане Рахунком з Високою Вартістю.

2.4. Якщо під час електронного пошуку виявлено одну з ознак, наведених у підпункті 2.2, або змінилися обставини, в результаті яких було виявлено одну або кілька ознак приналежності щодо рахунку, то Підзвітна Фінансова Установа повинна розглядати Власника Рахунку як податкового резидента кожної Підзвітної Юрисдикції, якої стосується ознака, за винятком випадків, у яких Підзвітна Фінансова Установа приймає рішення застосувати підпункт 2.6 цього розділу, та щодо цього рахунку застосовується один з винятків, вказаних у підпункті 2.6.

2.5. Якщо під час електронного пошуку виявлено вказівку притримати/не відправляти кореспонденцію («hold mail instruction») або адресу для переадресації («in-care-of address») і не виявлено жодної іншої адреси Власника Рахунку та жодної іншої зазначеної в підпункті 2.2 ознаки приналежності, Підзвітна Фінансова Установа повинна у порядку, що найбільш відповідає обставинам, здійснити пошук даних у паперовій формі відповідно до підпункту 3.2 цього розділу або докласти зусиль для отримання від Власника Рахунку документа самостійної оцінки або Документального Доказу з метою визначення резидентства для цілей оподаткування такого Власника Рахунку. Якщо пошук даних у паперовій формі не дозволяє встановити ознаку приналежності, а спроба отримати документ самостійної оцінки чи Документальний Доказ не є успішною, Підзвітна Фінансова Установа повинна повідомити про такий рахунок у звіті про підзвітні рахунки як про незадокументований рахунок.

2.6. Незважаючи на факт виявлення ознак приналежності відповідно до підпункту 2.2, Підзвітна Фінансова Установа не зобов'язана розглядати Власника Рахунку як резидента певної Підзвітної Юрисдикції, якщо:

2.6.1. Інформація про Власника Рахунку містить поточну поштову адресу або адресу проживання у Підзвітній Юрисдикції, один або більше телефонні номери у Підзвітній Юрисдикції (і жодного телефонного номера в Україні) або постійно діючі вказівки («standing instructions») (щодо Фінансових Рахунків, інших ніж Депозитні Рахунки) щодо переказу коштів на рахунок, який ведеться в Підзвітній Юрисдикції, проте Підзвітна Фінансова Установа отримує або має запис про попередньо перевірений:

1) документ самостійної оцінки Власника Рахунку щодо юрисдикції (юрисдикцій) резидентства такого Власника Рахунку, що не включає таку Підзвітну Юрисдикцію; та

2) Документальний Доказ, який підтверджує, що Власник Рахунку не підлягає звітуванню.

2.6.2. Інформація про Власника Рахунку містить дійсну на поточний момент довіреність або повноваження з правом підпису, надані особі з адресою у Підзвітній Юрисдикції, проте Підзвітна Фінансова Установа отримує або має запис про попередньо перевірений:

1) документ самостійної оцінки Власника Рахунку щодо юрисдикції (юрисдикцій) резидентності такого Власника Рахунку, що не включає таку Підзвітну Юрисдикцію; або

2) Документальний Доказ, що підтверджує, що Власник Рахунку не підлягає звітуванню.

3. Процедури поглибленої перевірки Рахунків з Високою Вартістю. До Рахунків з Високою Вартістю застосовуються такі процедури поглибленої перевірки.

3.1.Електронний пошук даних. Щодо Рахунків з Високою Вартістю Підзвітна Фінансова Установа повинна здійснити аналіз даних у пошукових електронних базах даних, які веде Підзвітна Фінансова Установа, на наявність будь-яких ознак приналежності, які перераховані у підпункті 2.2 цього розділу.

3.2. Пошук даних у паперовій формі. Якщо пошукові електронні бази даних Підзвітної Фінансової Установи містять пошукові поля та охоплюють усю інформацію, вказану у підпункті 3.3 цього розділу, то подальший пошук даних у паперовій формі не потрібен. Якщо пошукові електронні бази даних не охоплюють усю необхідну інформацію, то щодо Рахунків з Високою Вартістю для виявлення будь-яких ознак приналежності, зазначених у підпункті 2.2 цього розділу, Підзвітна Фінансова Установа повинна додатково перевірити поточний клієнтський файл (current customer master file), а у разі відсутності в ньому інформації – також наступні документи, пов'язані з рахунком та отримані Підзвітною Фінансовою Установою протягом останніх п'яти років:

1) найновіші Документальні Докази, зібрані щодо рахунку;

2) укладений найпізніше договір або документація про відкриття рахунку;

3) найновіша документація, отримана Підзвітною Фінансовою Установою, відповідно до Процедур AML/KYC або для інших регуляторних цілей;

4) будь-які довіреності чи інші форми повноважень з правом підпису щодо рахунка, що є дійсними на поточний момент; та

5) будь-які постійно діючі вказівки («standing instructions») (не застосовується до Депозитного Рахунку) щодо переказу коштів, що є дійсними на поточний момент.

3.3. Виняток, якщо бази даних містять достатню інформацію. Від Підзвітної Фінансової Установи не вимагається здійснювати пошук даних у паперовій

формі відповідно до підпункту 3.2 цього розділу, якщо пошукові електронні бази даних Підзвітної Фінансової Установи містять інформацію про:

- 1) статус резидентства для цілей оподаткування Власника Рахунку;
- 2) адресу проживання Власника Рахунку та поштову адресу, які на поточний момент зафіксовані у документах Підзвітної Фінансової Установи;
- 3) номер (номери) телефону Власника Рахунку, який (які) на поточний момент зафіксований(ні) у документах Підзвітної Фінансової Установи (за наявності);
- 4) для усіх Фінансових Рахунків, крім Депозитних Рахунків: наявність постійно діючих вказівок щодо переказу коштів з одного рахунку на інший (у тому числі на рахунок в іншому підрозділі цієї ж Підзвітної Фінансової Установи або іншої Фінансової Установи);
- 5) наявність щодо Власника Рахунку поточної адреси для переадресації («in-care-of address») або вказівки притримати/не відправляти кореспонденцію («hold mail instruction»); та
- б) наявність будь-якої довіреності або повноважень з правом підпису щодо рахунку.

3.4. Знання фактичного стану справ менеджером по роботі з клієнтами. Додатково до описаних вище заходів з пошуку даних в електронній та паперовій формі Підзвітна Фінансова Установа повинна вважати Підзвітним Рахунком будь-який Рахунок з Високою Вартістю, закріплений за менеджером по роботі з клієнтами (у тому числі будь-які Фінансові Рахунки, агреговані з таким Рахунком з Високою Вартістю), якщо менеджеру по роботі з клієнтами фактично відомо, що Власник Рахунку є Підзвітною Особою.

3.5. Наслідки встановлення ознак приналежності:

3.5.1. Якщо жодна з ознак приналежності, наведених у підпункті 2.2 цього розділу, не виявлена під час здійснення поглибленої перевірки Рахунків з Високою Вартістю та відповідно до підпункту 3.4 не було виявлено, що рахунок належить Підзвітній Особі, то немає необхідності у подальших діях до тих пір, поки не зміняться обставини, в результаті яких рахунок буде мати одну або кілька ознак приналежності.

3.5.2. Якщо будь-яка з ознак приналежності, наведених у підпунктах 1 – 5 підпункту 2.2 цього розділу, виявлена під час поглибленої перевірки Рахунків з Високою Вартістю або якщо змінилися обставини, в результаті чого було виявлено одну або кілька ознак приналежності щодо рахунку, то Підзвітна Фінансова Установа повинна розглядати рахунок як Підзвітний Рахунок щодо кожної Підзвітної Юрисдикції, якої стосується ознака, якщо тільки Підзвітна Фінансова Установа не приймає рішення застосувати підпункт 2.6 цього розділу, та до рахунку застосовується один з винятків, передбачених підпунктом 2.6.

3.5.3. Якщо під час поглибленої перевірки Рахунків з Високою Вартістю виявлено адресу для переадресації («in-care-of address») або вказівку притримати/не відправляти кореспонденцію («hold mail instruction») та не виявлено жодної іншої адреси Власника Рахунку та жодної іншої зазначеної в

підпунктах 1 – 5 підпункту 2.2 ознаки приналежності, Підзвітна Фінансова Установа повинна отримати від Власника Рахунку документ самостійної оцінки або Документальний Доказ з метою визначення резидентства для цілей оподаткування такого Власника Рахунку. Якщо Підзвітна Фінансова Установа не може отримати Документ Самостійної Оцінки чи Документальний Доказ, вона повинна повідомити про такий рахунок у звіті про підзвітні рахунки як про незадокументований рахунок.

3.6. Якщо станом на 01 липня 2023 року Існуючий Рахунок Фізичної Особи не був Рахунком з Високою Вартістю, але стає таким станом на 31 грудня 2023 року або станом на останній день будь-якого наступного календарного року, Підзвітна Фінансова Установа повинна застосувати передбачені пунктом 3 процедури поглибленої перевірки щодо такого рахунку протягом календарного року, наступного за роком, в якому рахунок стає Рахунком з Високою Вартістю. Якщо за результатами поглибленої перевірки рахунок визначається як Підзвітний Рахунок, то Підзвітна Фінансова Установа повинна подавати відомості про такий рахунок у звіті про підзвітні рахунки за рік, в якому Підзвітний Рахунок був виявлений, та у подальшому щорічно до тих пір, поки Власник Рахунку не перестане бути Підзвітною Особою.

3.7. Після застосування Підзвітною Фінансовою Установою описаних у пункті 3 процедур поглибленої перевірки щодо Рахунку з Високою Вартістю Підзвітна Фінансова Установа не зобов'язана повторно застосовувати такі процедури щодо того ж рахунку у наступні календарні роки (крім отримання інформації від менеджера по роботі з клієнтами відповідно до вимог підпункту 3.4 цього розділу), за винятком рахунку, який є незадокументованим. Підзвітна Фінансова Установа повинна щороку повторно застосовувати процедури поглибленої перевірки щодо незадокументованого рахунку, допоки відповідний рахунок не перестане бути незадокументованим.

3.8. У разі зміни обставин щодо Рахунку з Високою Вартістю, в результаті чого щодо рахунку виявлені одна або кілька наведених у підпункті 2.2 ознак приналежності, Підзвітна Фінансова Установа повинна розглядати цей рахунок як Підзвітний Рахунок щодо кожної Підзвітної Юрисдикції, якої стосується ознака, якщо тільки Підзвітна Фінансова Установа не приймає рішення застосувати підпункт 2.6 цього розділу, та до рахунку застосовується один з винятків, передбачених підпунктом 2.6.

3.9. Підзвітна Фінансова Установа повинна впровадити процедури, які забезпечують, щоб менеджер по роботі з клієнтами виявляв будь-які зміни обставин, пов'язані з рахунком. Зокрема, якщо менеджер по роботі з клієнтами отримає повідомлення про те, що Власник Рахунку має нову поштову адресу у Підзвітній Юрисдикції, то Підзвітна Фінансова Установа повинна розглядати нову адресу як зміну обставин, та якщо установа приймає рішення вжити заходи, передбачені підпунктом 2.6 цього розділу, то вона повинна отримати відповідні документи від Власника Рахунку.

4. Перевірка Існуючих Рахунків Фізичних Осіб повинна бути завершена:

до 31 грудня 2023 року для Рахунків з Високою Вартістю;

до 31 грудня 2024 року для Рахунків з Низькою Вартістю.

5. Будь-який Існуючий Рахунок Фізичної Особи, який відповідно до правил цього Розділу був визначений як Підзвітний Рахунок, повинен розглядатись як Підзвітний Рахунок протягом усіх наступних років, до тих пір, поки Власник Рахунку не перестане бути Підзвітною Особою.

VI. Належна комплексна перевірка нових рахунків фізичних осіб

Наведені нижче процедури застосовуються з метою виявлення Підзвітних Рахунків серед Нових Рахунків Фізичних Осіб.

1. Щодо Нових Рахунків Фізичних Осіб під час відкриття рахунку Підзвітна Фінансова Установа повинна отримати документ самостійної оцінки (який може бути частиною документації, необхідної для відкриття рахунку), який дозволяє Підзвітній Фінансовій Установі встановити резидентство(а) Власника Рахунку для цілей оподаткування, а також підтвердити достовірність такого документа самостійної оцінки на підставі інформації, отриманої Підзвітною Фінансовою Установою у зв'язку з відкриттям рахунку, в тому числі будь-якої документації, зібраної відповідно до Процедур AML/КУС.

2. Якщо документ самостійної оцінки встановлює, що Власник Рахунку є резидентом Підзвітної Юрисдикції для цілей оподаткування, то Підзвітна Фінансова Установа повинна розглядати рахунок як Підзвітний Рахунок, а документ самостійної оцінки повинен також містити інформацію про ПН Власника Рахунку у відповідній Підзвітній Юрисдикції (з урахуванням виключення, передбаченого пунктом 4 розділу III) та його дату народження.

3. У разі зміни обставин щодо Нового Рахунку Фізичної Особи, в результаті чого Підзвітна Фінансова Установа дізнається або має підстави вважати, що первинний документ самостійної оцінки став неточним або недостовірним, Підзвітна Фінансова Установа не може покладатися на первинний документ самостійної оцінки та повинна отримати від Власника Рахунку:

дійсний документ самостійної оцінки, який встановлюватиме резидентство(а) Власника Рахунку для цілей оподаткування; або

обґрунтовані та документально підтверджені пояснення, що підтверджують дійсність первинного документа самостійної оцінки.

VII. Належна комплексна перевірка існуючих рахунків організацій

Наведені нижче процедури застосовуються з метою виявлення Підзвітних Рахунків серед Існуючих Рахунків Організацій.

1. Рахунки організацій, які не підлягають перевірці, виявленню або звітуванню. Якщо Підзвітна Фінансова Установа не прийме іншого рішення щодо всіх Існуючих Рахунків Організацій або окремо стосовно чітко визначеної групи таких рахунків, то Існуючий Рахунок Організації, сукупний залишок або

вартість якого станом на 30 червня 2023 року не перевищує суму у гривні, еквівалентну 250 000 доларів США, не підлягає перевірці, виявленню або звітуванню як Підзвітний Рахунок до тих пір, поки сукупний залишок або вартість рахунку не перевищить суму еквівалента 250 000 доларів США у гривні станом на останній день 2023 року або будь-якого наступного календарного року.

2. Рахунки Організацій, що підлягають перевірці. Існуючий Рахунок Організації, сукупний залишок або вартість якого перевищує еквівалент 250 000 доларів США у гривні станом на 30 червня 2023 року, а також Існуючий Рахунок Організації, сукупний залишок або вартість якого станом на 30 червня 2023 року не перевищує еквівалент 250 000 доларів США у гривні, проте на останній день 2023 року або будь-якого наступного календарного року перевищує еквівалент 250 000 доларів США у гривні, – підлягають перевірці відповідно до процедур, визначених у пункті 4 цього розділу.

3. Рахунки Організацій, які підлягають звітуванню у звіті про підзвітні рахунки. Для Існуючих Рахунків Організацій, про які йдеться у пункті 2 цього розділу, Підзвітними Рахунками вважаються лише ті рахунки, якими володіють одна або більше Організацій, що є Підзвітними Особами, або Пасивні НФО з однією або декількома Контролюючими Особами, які є Підзвітними Особами.

4. Процедури перевірки для виявлення Рахунків Організації, стосовно яких потрібно подавати інформацію у звіті про підзвітні рахунки. Для Існуючих Рахунків Організації, описаних у пункті 2 цього розділу, Підзвітна Фінансова Установа повинна застосовувати такі процедури перевірки з метою визначення, чи власником(ами) рахунку є одна або кілька Підзвітних Осіб, або Пасивні НФО з однією чи кількома Контролюючими Особами, які є Підзвітними Особами:

4.1. Визначити, чи є Організація Підзвітною Особою.

4.1.1. Перевірити інформацію, яка зберігається для регуляторних цілей або роботи з клієнтами (у тому числі інформацію, зібрану відповідно до Процедур AML/КУС), для того, щоб встановити, чи вказує інформація на те, що Власник Рахунку є резидентом Підзвітної Юрисдикції. Для цих цілей інформація, яка вказує на те, що Власник Рахунку є резидентом Підзвітної Юрисдикції, включає місце реєстрації або створення або адресу в Підзвітній Юрисдикції.

4.1.2. Якщо інформація вказує на те, що Власник Рахунку є Підзвітною Особою, то Підзвітна Фінансова Установа повинна розглядати рахунок як Підзвітний Рахунок, поки не отримає документ самостійної оцінки від Власника Рахунку або обґрунтовано не визначить на основі інформації, яка є в її розпорядженні або у загальному доступі, що Власник Рахунку не є Підзвітною Особою.

4.2. Визначити, чи є Організація Пасивною НФО з однією або кількома Контролюючими Особами, які є Підзвітними Особами. Стосовно Власника Існуючого Рахунку Організації (в тому числі Організації, яка є Підзвітною Особою) Підзвітна Фінансова Установа повинна визначити, чи є Власник Рахунку Пасивною НФО з однією чи кількома Контролюючими Особами, які є

Підзвітними Особами. Якщо будь-яка Контролююча Особа Пасивної НФО є Підзвітною Особою, то рахунок повинен розглядатися як Підзвітний Рахунок. Для визначення цього Підзвітна Фінансова Установа повинна керуватись правилами, викладеними у підпунктах 4.2.1 – 4.2.3 цього пункту, у тому порядку, що найбільш відповідає обставинам.

4.2.1. Визначення, чи є Власник Рахунку Пасивною НФО. З метою визначення, чи є Власник Рахунку Пасивною НФО, Підзвітна Фінансова Установа повинна отримати документ самостійної оцінки від Власника Рахунку для встановлення його статусу, якщо тільки у неї у розпорядженні чи у загальному доступі немає інформації, на основі якої можна достовірно визначити, що Власник Рахунку є Активною НФО чи Фінансовою Установою, іншою ніж Інвестиційна Компанія, описана у підпункті 1.1.6.2 розділу II цього Порядку, яка не є Фінансовою Установою Юрисдикції-Учасниці.

4.2.2. Визначення Контролюючих Осіб Власника Рахунку. З метою визначення Контролюючих Осіб Власника Рахунку Підзвітна Фінансова Установа може покладатися на інформацію, яка збирається та зберігається відповідно до Процедур AML/КУС.

4.2.3. Визначення, чи є Підзвітною Особою Контролююча Особа Пасивної НФО. З метою визначення, чи Контролююча Особа Пасивної НФО є Підзвітною Особою, Підзвітна Фінансова Установа може покладатися на:

1) інформацію, яка збирається та зберігається відповідно до Процедур AML/КУС – для Існуючого Рахунку Організації, що належить одному чи більше НФО та сукупний залишок чи вартість якого не перевищує еквівалент 1 000 000 доларів США у гривні; або

2) документ самостійної оцінки від Власника Рахунку або такої Контролюючої Особи щодо юрисдикції (юрисдикцій), податковим резидентом якої є Контролююча Особа.

5. Якщо під час перевірки Існуючого Рахунку Організації, яка є Пасивною НФО, Підзвітна Фінансова Установа зобов'язана, але не може отримати документ самостійної оцінки щодо Контролюючої особи такої Пасивної НФО, Підзвітна Фінансова Установа зобов'язана перевірити наявність у Контролюючої Особи ознак приналежності відповідно до правил пункту 2.2 розділу V цього Порядку. У разі виявлення однієї або кількох ознак приналежності (у тому числі після зміни обставин щодо рахунку) Підзвітна Фінансова Установа повинна вважати Контролюючу Особу такою, що є резидентом кожної відповідної юрисдикції, з якою її пов'язують виявлені ознаки приналежності.

6. Строки проведення перевірки та додаткові процедури, що застосовуються до Існуючих Рахунків Організації.

6.1. Перевірка Існуючих Рахунків Організацій з сукупним залишком чи вартістю станом на 30 червня 2023 року, що перевищує суму в гривні, еквівалентну 250 000 доларів США, повинна бути завершена до 31 грудня 2024 року.

6.2. Перевірка Існуючих Рахунків Організацій з сукупним залишком чи вартістю станом на 30 червня 2023 року, що не перевищує суму в гривні, еквівалентну 250 000 доларів США, але перевищує еквівалент 250 000 доларів США у гривні станом на 31 грудня 2023 року або будь-якого наступного року, повинна бути завершена протягом календарного року, наступного за роком, в якому сукупний залишок чи вартість перевищили вказаний вартісний показник.

6.3. У разі зміни обставин щодо Існуючого Рахунку Організації, в результаті чого Підзвітна Фінансова Установа дізнається або має підстави вважати, що документ самостійної оцінки чи інші документи, пов'язані з рахунком, є неточними або недостовірними, Підзвітна Фінансова Установа повинна повторно визначити статус рахунку відповідно до процедур, описаних у цьому підпункті, не пізніше 31 грудня відповідного звітного року (протягом якого виявлено зміну обставин) або завершення терміну у 90 календарних днів після дати виявлення або повідомлення про зміну обставин залежно від того, яка дата настане пізніше:

6.3.1. Для визначення, чи Власник Рахунку є Підзвітною Особою, Підзвітна Фінансова Установа повинна отримати один з таких документів:

документ самостійної оцінки; або

обґрунтовані та документально підтверджені пояснення, що підтверджують обґрунтованість первинного документа самостійної оцінки (зі збереженням копії або запису про таке пояснення та документів).

Якщо Підзвітна Фінансова Установа не може отримати документ самостійної оцінки або підтвердити обґрунтованість первинного документа самостійної оцінки або документації, вона повинна розглядати Власника Рахунку як Підзвітну Особу щодо кожної відповідної юрисдикції.

6.3.2. Для визначення того, чи Власник Рахунку є Фінансовою Установою, Активною НФО або Пасивною НФО, Підзвітна Фінансова Установа повинна отримати додаткові підтверджуючі документи або документ самостійної оцінки (залежно від обставин), щоб встановити статус Власника Рахунку як Активної НФО або Фінансової Установи. Якщо Підзвітна Фінансова Установа не може отримати відповідну документацію, вона повинна розглядати Власника Рахунку як Пасивну НФО.

6.3.3. Для визначення, чи Контролююча Особа Пасивної НФО є Підзвітною Особою, Підзвітна Фінансова Установа повинна отримати один з таких документів:

документ самостійної оцінки; або

обґрунтовані та документально підтверджені пояснення, що підтверджують обґрунтованість первинного документа самостійної оцінки або іншої документації, на підставі якої було зроблено первинний висновок про податковий статус Контролюючої Особи (зі збереженням копії або запису про таке пояснення та документів).

Якщо Підзвітна Фінансова Установа не може отримати документ самостійної оцінки або підтвердити обґрунтованість первинного документа самостійної оцінки або документації щодо Контролюючої Особи Пасивної НФО, вона повинна покладатись на наявну в її записях інформацію про ознаки приналежності, перелічені у пункті 2.2 розділу V цього Порядку, щодо Контролюючої Особи для встановлення наявності в останньої статусу Підзвітної Особи.

У разі виявлення однієї або кількох ознак приналежності (у тому числі після зміни обставин щодо рахунку) Підзвітна Фінансова Установа повинна вважати Контролюючу Особу такою, що є резидентом кожної відповідної юрисдикції, з якою її пов'язують виявлені ознаки приналежності.

VIII. Належна комплексна перевірка нових рахунків організацій

Наведені нижче процедури застосовуються з метою виявлення Підзвітних Рахунків серед Нових Рахунків Організації.

1. Процедури перевірки для виявлення рахунків Організації, які підлягають звітуванню у звіті про підзвітні рахунки. Для Нових Рахунків Організації Підзвітна Фінансова Установа повинна застосовувати такі процедури перевірки з метою визначення, чи власником(ами) рахунку є одна або кілька Підзвітних Осіб, або Пасивна НФО з однією чи кількома Контролюючими Особами, які є Підзвітними Особами:

1.1. Визначити, чи є Організація Підзвітною Особою:

1.1.1. Отримати документ самостійної оцінки (може бути частиною документації, необхідної для відкриття рахунку), який дозволяє Підзвітній Фінансовій Установі встановити резидентство Власника Рахунку для цілей оподаткування, а також підтвердити достовірність такого документа самостійної оцінки на основі інформації, отриманої Підзвітною Фінансовою Установою у зв'язку з відкриттям рахунку, в тому числі будь-якої документації, зібраної відповідно до Процедур AML/КУС. Якщо Організація заявляє про відсутність у неї статусу податкового резидента у жодній юрисдикції, Підзвітна Фінансова Установа для визначення резидентства Власника Рахунку може покладатися на адресу головного офісу Організації.

1.1.2. Якщо документ самостійної оцінки встановлює, що Власник Рахунку є резидентом Підзвітної Юрисдикції для цілей оподаткування, то Підзвітна Фінансова Установа повинна розглядати рахунок як Підзвітний Рахунок до тих пір, поки обґрунтовано не визначить на підставі інформації, яка є в її розпорядженні або у загальному доступі, що Власник Рахунку не є Підзвітною Особою стосовно такої Підзвітної Юрисдикції.

1.2. Визначити, чи є Організація Пасивною НФО з однією або кількома Контролюючими Особами, які є Підзвітними Особами. Щодо Власника Нового Рахунку Організації (в тому числі Організації, яка є Підзвітною Особою) Підзвітна Фінансова Установа повинна визначити, чи Власник Рахунку є

Пасивною НФО з однією чи кількома Контролюючими Особами, які є Підзвітними Особами. Якщо будь-яка з Контролюючих Осіб Пасивної НФО є Підзвітною Особою, то рахунок повинен розглядатися як Підзвітний Рахунок. Для визначення цього Підзвітна Фінансова Установа повинна керуватись правилами, викладеними у підпунктах 1.2.1 – 1.2.3 цього пункту, у тому порядку, що найбільш відповідає обставинам.

1.2.1. Визначення, чи є Власник Рахунку Пасивною НФО. З метою визначення, чи є Власник Рахунку Пасивною НФО, Підзвітна Фінансова Установа повинна покладатися на документ самостійної оцінки від Власника Рахунку для встановлення його статусу, якщо тільки в установи в розпорядженні чи у загальному доступі немає інформації, на основі якої можна достовірно визначити, що Власник Рахунку є Активною НФО чи Фінансовою Установою, іншою ніж Інвестиційна Компанія, описана у підпункті 1.1.6.2 розділу II цього Порядку, яка не є Фінансовою Установою Юрисдикції-Учасниці.

1.2.2. Визначення Контролюючих Осіб Власника Рахунку. З метою встановлення Контролюючих Осіб Власника Рахунку Підзвітна Фінансова Установа може покладатися на інформацію, яка збирається та зберігається відповідно до Процедур AML/KYC.

1.2.3. Визначення, чи є Підзвітною особою Контролююча Особа Пасивної НФО. З метою визначення, чи Контролююча Особа Пасивної НФО є Підзвітною Особою, Підзвітна Фінансова Установа може покладатися на документ самостійної оцінки від Власника Рахунку або такої Контролюючої Особи.

2. У разі зміни обставин щодо Нового Рахунку Організації, в результаті чого Підзвітна Фінансова Установа дізнається або має підстави вважати, що документ самостійної оцінки чи інші документи, пов'язані з рахунком, є неточними або недостовірними, Підзвітна Фінансова Установа повинна повторно визначити статус рахунку відповідно до процедур, визначених у пункті 6.3 розділу VII цього Порядку.

IX. Спеціальні правила належної комплексної перевірки

Для виконання вимог щодо належної комплексної перевірки, встановлених іншими розділами Порядку, застосовуються такі додаткові правила:

1. Покладання на Документи Самостійної Оцінки та Документальні Докази. Підзвітна Фінансова Установа не може покладатися на документ самостійної оцінки або Документальний Доказ, якщо Підзвітна Фінансова Установа знає або є всі підстави вважати, що документ самостійної оцінки чи Документальний Доказ є неточним або недостовірним.

Вимоги цього пункту застосовуються також до інших документів (документації), які використовуються Підзвітною Фінансовою Установою для перевірки Фінансових Рахунків Організацій.

2. Альтернативні процедури для Фінансових Рахунків, які належать Фізичним Особам-Вигодонабувачам Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету.

2.1. Підзвітна Фінансова Установа може вважати, що фізична особа – вигодонабувач (інша, ніж власник) Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету, що отримує страхову виплату у зв'язку зі смертю застрахованої особи, не є Підзвітною Особою, та може розглядати такий Фінансовий Рахунок як інший, ніж Підзвітний Рахунок, за винятком випадку, коли Підзвітна Фінансова Установа фактично знає або має підстави вважати, що вигодонабувач є Підзвітною Особою. Підзвітна Фінансова Установа має підстави вважати, що вигодонабувач Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету є Підзвітною Особою, якщо інформація, зібрана Підзвітною Фінансовою Установою та пов'язана з вигодонабувачем, містить ознаки приналежності, описані у підпункті 2.2 розділу V цього Порядку. Якщо Підзвітна Фінансова Установа знає чи має підстави вважати, що вигодонабувач є Підзвітною Особою, то Підзвітна Фінансова Установа повинна дотримуватися процедур, визначених у підпункті 2.2 розділу V цього Порядку.

2.2. Підзвітна Фінансова Установа має право вважати фінансовий рахунок, який є часткою учасника у Груповому Договорі Страхування з Викупною Сумою або Груповому Договорі Ануїтету (як відповідні договори, визначені цим підпунктом), як фінансовий рахунок, який не є Підзвітним Рахунком, до дати, коли сума підлягатиме виплаті працівникові/власнику сертифіката або вигодонабувачу, за умови, що фінансовий рахунок, що є часткою учасника в груповому Договорі Страхування з Викупною Сумою або груповому Договорі Ануїтету, відповідає таким вимогам:

1) груповий Договір Страхування з Викупною Сумою або груповий Договір Ануїтету укладається з роботодавцем і охоплює двадцять п'ять чи більше працівників/власників полісів;

2) працівники/власники сертифікатів мають право отримати будь-яку суму за договором, пов'язану з їхніми частками, та мають право призначати вигодонабувачів, на користь яких буде здійснена виплата після смерті працівника; та

3) сукупна сума, що підлягає виплаті будь-якому працівникові/власникові сертифіката або вигодонабувачу, не перевищує суму, еквівалентну 1 000 000 доларів США у гривні.

Термін «Груповий Договір Страхування з Викупною Сумою» означає Договір Страхування з Викупною Сумою, який (1) охоплює фізичних осіб, які пов'язані через роботодавця, галузеву спілку, профспілку чи інше об'єднання/групу; та (2) стягує премію за кожного учасника групи (або учасника класу в групі), розмір якої визначається без врахування індивідуальних особливостей здоров'я (інших ніж вік, стать та звички щодо паління учасника (або класу учасників) групи). Термін «Груповий Договір Ануїтету» означає

Договір Ануїтету, за яким кредиторами є особи, пов'язані через роботодавця, галузеву спілку, профспілку чи інше об'єднання або групу.

3. Правила агрегування залишків рахунків та перерахунку валют.

3.1. Агрегування Рахунків Фізичних Осіб. Для визначення сукупного залишку або вартості Фінансових Рахунків, власником яких є Фізична Особа, Підзвітна Фінансова Установа повинна агрегувати всі Фінансові Рахунки, що ведуться Підзвітною Фінансовою Установою або її Пов'язаною Організацією, але лише в тій мірі, в якій комп'ютеризовані системи Підзвітної Фінансової Установи пов'язують між собою Фінансові Рахунки за посиланням на елемент бази даних, такий як номер клієнта або ІПН, та дозволяють агрегувати залишки чи вартість рахунків. Кожному співвласнику Фінансового Рахунку приписується весь залишок чи вартість спільного Фінансового Рахунку для цілей застосування вимог агрегування, передбачених у цьому пункті.

3.2. Агрегування рахунків Організацій. Для визначення сукупного залишку чи вартості Фінансових Рахунків, що належать Організації, Підзвітна Фінансова Установа повинна врахувати всі Фінансові Рахунки, що ведуться Підзвітною Фінансовою Установою або її Пов'язаною Організацією, але лише в тій мірі, в якій комп'ютеризовані системи Підзвітної Фінансової Установи пов'язують між собою Фінансові Рахунки за посиланням на елемент бази даних, такий як номер клієнта або ІПН, та дозволяють агрегувати залишки чи вартість рахунків. Кожному співвласнику Фінансового Рахунку приписується весь залишок чи вартість спільного Фінансового Рахунку для цілей застосування вимог агрегування, передбачених у цьому пункті.

3.3. Спеціальне правило агрегування, що застосовується до менеджерів по роботі з клієнтами. Для визначення сукупного залишку чи вартості Фінансових Рахунків, що належать Фізичній Особі, з метою визначення, чи є Фінансовий Рахунок Рахунком з Високою Вартістю, Підзвітна Фінансова Установа зобов'язана також агрегувати всі Фінансові Рахунки, про які менеджер по роботі з клієнтами знає чи має підстави вважати, що вони безпосередньо або опосередковано належать, контролюються або відкриті однією і тією ж особою (за виключенням особи, яка діє як довірена особа).

3.4. Правило перерахунку валют. Усі суми, вказані в доларах США, повинні розглядатися як такі, що включають еквівалентні суми в інших валютах, за такими правилами:

3.4.1. При розрахунку суми залишку або вартості фінансового рахунку в іноземній валюті, відмінній від долара США, для застосування порогових (вартісних) значень, передбачених цим Порядком та виражених у доларах США, Підзвітна Фінансова Установа застосовує крос-курс відповідної валюти до долара США, який розраховується на основі офіційних обмінних курсів гривні до долара США та гривні до відповідної іншої іноземної валюти, встановлених Національним банком України, на дату розрахунку відповідного порогового (вартісного) значення.

3.4.2. Усі вартісні значення, вказані у Загальному стандарті звітності CRS у доларах США, розраховуються у гривні за офіційним обмінним курсом гривні до долара США, встановленим Національним банком України, на дату розрахунку.

Х. Залучення підзвітними фінансовими установами третіх осіб для здійснення належної комплексної перевірки фінансових рахунків та підготовки звітів про підзвітні рахунки

1. Підзвітна Фінансова Установа має право залучати на договірній основі іншого суб'єкта господарювання (далі – агент) для здійснення належної комплексної перевірки фінансових рахунків та підготовки звітів про підзвітні рахунки.

2. Використання агента для здійснення ідентифікації та верифікації клієнтів, належної комплексної перевірки фінансових рахунків або підготовки звітів про підзвітні рахунки можливе тільки за умови укладення письмового договору між підзвітною фінансовою установою та агентом.

3. До агентів, які на договірній основі надають послуги зі здійснення належної комплексної перевірки та/або підготовки звітів про підзвітні рахунки, застосовуються вимоги, визначені частиною сімнадцятою статті 11 Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення».

У разі здійснення агентом належної комплексної перевірки фінансових рахунків та/або підготовки звітів про підзвітні рахунки для Підзвітної Фінансової Установи відповідальність за виконання обов'язків, покладених законодавством на Підзвітну Фінансову Установу, несе така установа.

4. Підзвітна Фінансова Установа має право використовувати інформацію щодо ідентифікації, верифікації осіб – власників рахунків, встановлення їх кінцевих бенефіціарних власників та вжиття заходів з верифікації їх особи, а також інформацію, отриману під час застосування заходів належної комплексної перевірки від третьої особи.

5. Підзвітна Фінансова Установа несе відповідальність за здійснення належної комплексної перевірки фінансових рахунків відповідно до вимог Кодексу, незважаючи на використання/невикористання нею інформації про власників рахунків та їх Контролюючих Осіб від третьої особи.

ХІ. Порядок виконання обов'язків підзвітної фінансової установи

1. Фінансові Установи України зобов'язані самостійно встановлювати, чи вони відповідають або чи продовжують відповідати визначенню Підзвітної Фінансової Установи у кожному звітному періоді.

2. Фінансова Установа України вважається Підзвітною Фінансовою Установою з дати, що визначається за наступними правилами:

2.1. Для Організацій, що відповідають визначенню Депозитарної Установи та/ або Кастодіальної Установи, – з дати рішення регулятора ринку фінансових послуг про видачу ліцензії, що надає право здійснювати діяльність з надання відповідних видів фінансових послуг (для банку – з дати внесення відомостей про новостворений банк до Державного реєстру банків);

2.2. Для Організацій, що відповідають визначенню Визначеної Страхової Компанії, – з дати затвердження страховиком (змін до) правил страхування, які передбачають укладення Страхового Договору з Викупною Сумою або Договору Ануїтету, або з дати державної реєстрації статуту недержавного пенсійного фонду;

2.3. Для Організацій, що відповідають визначенню Інвестиційної Компанії, – з дати реєстрації регламенту інституту спільного інвестування, якщо відповідно до інвестиційної декларації понад 50 % загальної вартості активів інституту спільного інвестування не може інвестуватись в активи, інші ніж Фінансові Активи, або з дати затвердження фінансової чи іншої встановленої законодавством звітності Організації, на підставі якої можливо встановити виконання Організацією критеріїв для її визнання Підзвітною Фінансовою Установою.

2.4. Для Фінансових Установ України, які одночасно виконують критерії щонайменше двох Підзвітних Фінансових Установ, – з дати встановлення відповідності ознакам першої з них.

3. У Підзвітній Фінансовій Установі виникає зобов'язання застосовувати заходи належної комплексної перевірки до фінансових рахунків з дати встановлення підзвітності фінансової установи за правилами цього розділу Порядку.

4. Підзвітна Фінансова Установа не здійснює заходи належної комплексної перевірки, якщо вона не надає послуги, які підпадають під визначення Фінансових Рахунків. Кожна Підзвітна Фінансова Установа зобов'язана забезпечити впровадження процедур для регулярної перевірки умов надання фінансових чи інших послуг та продуктів з метою встановлення Фінансових Рахунків, які підлягають перевірці за правилами цього Порядку.

5. Непідзвітні Фінансові Установи не застосовують процедури належної комплексної перевірки та не подають звіти про підзвітні рахунки.

6. Підзвітна Фінансова Установа з урахуванням вимог законодавства розробляє, впроваджує та оновлює внутрішні правила належної комплексної перевірки фінансових рахунків для встановлення їх підзвітності для цілей Багатосторонньої угоди CRS (далі – внутрішні документи CRS) та забезпечує їх виконання працівниками під час встановлення та ведення ділових відносин з Власниками Рахунків. На розсуд Фінансової Установи внутрішні документи CRS можуть доповнювати та бути частиною внутрішніх документів з питань фінансового моніторингу, впроваджених відповідно до законодавства про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму.

Внутрішні документи CRS повинні містити процедури, достатні для забезпечення виконання Підзвітною Фінансовою Установою цього Порядку та іншого законодавства, затвердженого на виконання Багатосторонньої угоди CRS, а також для запобігання використанню послуг та продуктів Підзвітної Фінансової Установи для ухилення від виконання зобов'язань Власником Рахунку, у тому числі, але не виключно, для приховування рахунків, які є Підзвітними Рахунками.

7. Підзвітна Фінансова Установа зобов'язана забезпечити зберігання протягом строку, визначеного Кодексом, таких документів:

1) внутрішні документи CRS (положення, порядок чи інший розпорядчий документ, затверджений Підзвітною Фінансовою Установою), які регулюють порядок здійснення процедур належної комплексної перевірки фінансових рахунків, з метою виконання вимог цього Порядку;

2) оригінали отриманих документів самостійної оцінки CRS та інші документи, які підтверджують відомості, зазначені у документах самостійної оцінки CRS;

3) документи (у тому числі електронні), їх копії, записи, дані, інформацію щодо заходів, вжитих з метою виконання вимог цього Порядку та Кодексу, у тому числі всі документи, надані клієнтами (Власниками Рахунків) під час встановлення Підзвітних Рахунків, а також особами, яким було відмовлено у встановленні ділових відносин (включаючи листування, опитувальники, довідки, звіти, запити, результати будь-якого аналізу під час здійснення перевірки клієнта);

4) Документальні Докази;

5) інші документи, зберігання яких вимагається внутрішніми документами CRS.

8. Внутрішні документи CRS Підзвітної Фінансової Установи не повинні суперечити вимогам цього Порядку та можуть регулювати такі питання (перелік не є вичерпним):

1) опис системи внутрішнього контролю за дотриманням працівниками (менеджерами по роботі з клієнтами) Підзвітної Фінансової Установи вимог цього Порядку;

2) визначення відповідального працівника або працівників, які уповноважені здійснювати моніторинг та заходи внутрішнього контролю за дотриманням Підзвітною Фінансовою Установою вимог цього Порядку;

3) форми (зразки) документів самостійної оцінки CRS;

4) опис обраного підходу Підзвітної Фінансової Установи до застосування процедур належної комплексної перевірки у випадках, коли обрання підходу прямо передбачених цим Порядком;

5) порядок використання реєстрів, баз даних та інших джерел інформації під час застосування процедур належної комплексної перевірки Фінансових Рахунків;

б) порядок залучення та вимоги до третіх осіб, які на договірній основі можуть надавати послуги Підзвітній Фінансовій Установі відповідно до розділу X цього Порядку, порядок використання інформації від третіх осіб при виконання Підзвітною Фінансовою Установою вимог цього Порядку та Кодексу;

7) інші питання, врегулювання яких є доцільним на розсуд Підзвітної Фінансової Установи.

ХІІ. Додаткові правила належної комплексної перевірки та подання звітності щодо фінансових рахунків

1. Додаткові правила, що застосовуються у разі зміни обставин щодо Фінансового Рахунку:

1.1. «Зміна обставин» включає будь-яку зміну, внаслідок якої з'являється додаткова інформація щодо статусу особи для цілей цього Порядку, або іншим чином виникає суперечність з раніше відомою інформацією про статус такої особи. Зміна обставин також включає будь-яку зміну або доповнення інформації стосовно рахунка Власника Рахунку (в тому числі додавання, заміну, або іншу зміну Власника Рахунку), або будь-яку зміну чи доповнення інформації щодо будь-якого рахунку, пов'язаного з таким рахунком (з застосуванням правил агрегування для рахунків, описаних у підпунктах 3.1-3.3 розділу IX цього Порядку), якщо такі зміна або доповнення інформації впливають на статус Власника Рахунку.

1.2. Якщо під час належної комплексної перевірки Фінансового Рахунку Підзвітна Фінансова Установа покладалася на процедуру перевірки поточної адреси проживання, визначену у підпункті 2.1 розділу V Порядку, та відбулася зміна обставин, внаслідок чого Підзвітна Фінансова Установа дізнається або має підстави вважати, що первинний Документальний Доказ (або інша документація, описана у пункті 7 цього розділу) є неточними або недостовірними, Підзвітна Фінансова Установа повинна не пізніше останнього дня відповідного календарного року (протягом якого виявлено зміну обставин) або впродовж 90 календарних днів після повідомлення про або виявлення зміни обставин, залежно від того, яка дата настане пізніше, отримати документ самостійної оцінки CRS та новий Документальний Доказ для встановлення резидентства(в) Власника Рахунку для цілей оподаткування. Якщо Підзвітна Фінансова Установа не може отримати документ самостійної оцінки CRS та новий Документальний Доказ до вказаної дати, Підзвітна Фінансова Установа повинна застосувати процедуру електронного пошуку даних, наведену у підпунктах 2.2 - 2.6 розділу V Порядку.

2. Щодо Нових Рахунків Організацій для визначення того, чи є Підзвітною Особою Контролююча Особа Пасивної НФО, Підзвітна Фінансова Установа має право покладатися лише на документ самостійної оцінки CRS, отриманий або від Власника Рахунку або від Контролюючої Особи.

3. Резидентство Фінансової Установи визначається за такими правилами:

3.1. Фінансова Установа вважається резидентом Юрисдикції - Учасниці, якщо така установа підпадає під законодавче регулювання відповідної Юрисдикції – Учасниці, що означає, що остання має повноваження забезпечити примусове виконання Фінансовою Установою вимог щодо подання звітності відповідно до Загального стандарту звітності CRS для цілей Багатосторонньої угоди CRS. Якщо Фінансова Установа є резидентом Юрисдикції – Учасниці для цілей оподаткування, відповідна Фінансова Установа вважається такою, що підпадає під законодавче регулювання Юрисдикції - Учасниці і є Фінансовою Установою Юрисдикції - Учасниці.

3.2. Якщо Фінансовою Установою є траст (незалежно від того, чи є траст податковим резидентом Юрисдикції - Учасниці), траст вважається таким, що підпадає під законодавче регулювання Юрисдикції - Учасниці, якщо один або більше його довірчих власників (управителів) є резидентами цієї Юрисдикції - Учасниці, за винятком випадку, у якому сам траст подає повну звітність, відповідно до Загального стандарту звітності CRS, іншій Юрисдикції - Учасниці щодо Підзвітних Рахунків, які веде траст, оскільки сам траст є резидентом для податкових цілей такої іншої Юрисдикції-Учасниці.

3.3. Якщо Фінансова Установа (інша, аніж траст) не має резидентства для податкових цілей (зокрема тому що установа вважається фіскально-прозорою або розташована в юрисдикції, в якій відсутній податок на прибуток (корпоративний податок)), Фінансова Установа вважається такою, що підпадає під законодавче регулювання Юрисдикції - Учасниці, та відповідно є Фінансовою Установою Юрисдикції - Учасниці, якщо:

1) Фінансова Установа створена (zareєстрована) згідно з законодавством Юрисдикції - Учасниці;

2) вона має місце управління (у тому числі місце ефективного управління) в Юрисдикції - Учасниці; або

3) фінансовий нагляд за нею здійснюється у Юрисдикції - Учасниці.

Для цілей цього пункту термін «Юрисдикція-Учасниця» означає юрисдикцію, яка запровадила Загальний Стандарт Звітності.

3.4. Якщо Фінансова Установа (інша, аніж траст) є резидентом двох або більше Юрисдикцій - Учасниць, така Фінансова Установа повинна виконувати зобов'язання щодо належної комплексної перевірки та подання звітів про підзвітні рахунки тієї Юрисдикції - Учасниці, у якій Фінансова Установа веде Фінансовий Рахунок (рахунки).

4. Визначення Фінансової Установи, яка вважається тією, що веде Фінансовий Рахунок, здійснюється за такими правилами:

1) для Кастодіального Рахунку - рахунок веде Фінансова Установа, яка утримує (зберігає) активи рахунку (включаючи Фінансову Установу, яка утримує активи від власного імені на користь Власника Рахунку у такій установі);

2) для Депозитного Рахунку – рахунок веде Фінансова Установа, яка зобов'язана здійснювати виплати щодо рахунку (окрім агента Фінансової Установи, незалежно від того, чи такий агент є Фінансовою Установою);

3) для будь-якої частки в капіталі або у боргових зобов'язаннях Фінансової Установи, що становить Фінансовий Рахунок, - рахунок веде відповідна Фінансова Установа;

4) для Договору Страхування з Викупною Сумою або Договору Ануїтету – рахунок веде Фінансова Установа, яка зобов'язана здійснювати виплати за цим договором.

5. Організація, така як партнерство, партнерство з обмеженою відповідальністю або подібна правова форма, яка не має резидентства для цілей оподаткування, розглядається як резидент юрисдикції, в якій знаходиться місце її ефективного управління, відповідно до підпункту 1.4.3 розділу II Порядку. Для цих цілей юридичне утворення або правова форма вважаються «подібними» до партнерства та партнерства з обмеженою відповідальністю, якщо вони не вважаються одиницею, що підлягає оподаткуванню у Підзвітній Юрисдикції, згідно з податковим законодавством цієї юрисдикції. Траст, який є Пасивною НФО, не може вважатись подібною правовою формою до партнерства та партнерства з обмеженою відповідальністю.

6. Для цілей застосування терміну «Документальний Доказ» у підпункті 1.5.6 розділу II Порядку адресою головного офісу Організації зазвичай є місце, в якому розташоване місце ефективного управління. Адреса Фінансової Установи, в якій Організація має рахунок, поштова скринька або адреса, яка використовується виключно для поштових цілей, – не є адресою головного офісу Організації, крім випадків, у яких така адреса є єдиною адресою, яка використовується Організацією і зазначена як юридична адреса Організації в її статутних документах. Не є адресою головного офісу Організації адреса, надана на виконання інструкції щодо надсилання усього листування «до запитання» на цю адресу.

7. Для цілей перевірки поточної адреси проживання відповідно до підпункту 2.1 розділу V Порядку застосовуються наступні правила:

7.1. Адреса проживання вважається «поточною», якщо це остання адреса місця проживання, яка була зафіксована Підзвітною Фінансовою Установою щодо Фізичної Особи - Власника Рахунку. Проте адреса проживання не вважається «поточною», якщо вона використовувалась для поштових розсилок, і пошта була повернута як не доставлена за адресою (окрім випадків повернення внаслідок допущення помилки).

7.2. Адреса проживання, пов'язана з неактивним рахунком (dormant account), буде вважатися «поточною» протягом періоду, впродовж якого рахунок залишається неактивним.

7.2.1. Фінансовий Рахунок (крім Договору Ануїтету) вважається «неактивним рахунком» (dormant account), якщо:

1) Власник Рахунку протягом періоду щонайменше у три роки не ініціював операції (транзакції) щодо цього рахунку або будь-якого іншого рахунку, що належить Власнику Рахунку у Підзвітній Фінансовій Установі;

2) протягом останніх шести років Власник Рахунку не здійснював комунікацію з Підзвітною Фінансовою Установою, яка веде такий рахунок, стосовно цього рахунку або будь-якого іншого рахунку, що належить Власнику Рахунку у Підзвітній Фінансовій Установі; та

3) у випадку Договору Страхування з Викупною Сумою Підзвітна Фінансова Установа впродовж останніх шести років не здійснювала комунікацію з Власником Рахунку, якому належить такий рахунок, стосовно рахунку або будь-якого іншого рахунку, що належить Власнику Рахунку у Підзвітній Фінансовій Установі.

7.2.2. Рахунок перестає бути «неактивним» починаючи з робочого дня, протягом якого:

1) Власник Рахунку ініціює операцію (транзакцію) щодо цього рахунку або будь-якого іншого рахунку, яким володіє Власник Рахунку у Підзвітній Фінансовій Установі;

2) Власник Рахунку ініціює комунікацію з Підзвітною Фінансовою Установою, яка веде такий рахунок, щодо цього рахунку або будь-якого іншого рахунку, яким володіє Власник Рахунку у Підзвітній Фінансовій Установі.

7.3. Поточна адреса проживання в записах Підзвітної Фінансової Установи вважається такою, що підтверджена Документальними Доказами, якщо внутрішні документи з питань фінансового моніторингу чи інші внутрішні політики та процедури Підзвітної Фінансової Установи забезпечують відповідність одному з наступних підходів:

1) поточна адреса проживання особи в записах Підзвітної Фінансової Установи співпадає з адресою, або знаходиться в тій самій юрисдикції, що і адреса, яка підтверджена Документальними Доказами;

2) якщо у розпорядженні Підзвітної Фінансової Установи наявні видані органами влади Документальні Докази, але такі Документальні Докази не містять останньої адреси проживання особи або не містять адреси взагалі, тоді поточна адреса проживання в записах Підзвітної Фінансової Установи є тією ж самою адресою, або знаходиться у тій самій юрисдикції, що й адреса, зазначена в останній прийнятній документації, виданій уповноваженим державним органом або комунальним підприємством; або

3) юрисдикція, в якій знаходиться адреса проживання, відповідає юрисдикції, в якій органами влади видано Документальний Доказ.

7.4. Для цілей попереднього підпункту прийнятна документація, видана уповноваженим державним органом юрисдикції, включає, зокрема, офіційні повідомлення або рішення про нарахування податкових зобов'язань податкових органів юрисдикції. Прийнятна документація, видана комунальними підприємствами, повинна стосуватись постачання послуг, пов'язаних з певним

майном, і включає рахунки за водопостачання, постачання електроенергії, послуг стаціонарного телефонного зв'язку, постачання газу або нафтопродуктів.

**Директор Департаменту
міжнародного оподаткування**

Людмила ПАЛАМАР